

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
Χριστοῦ-γέννα!

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

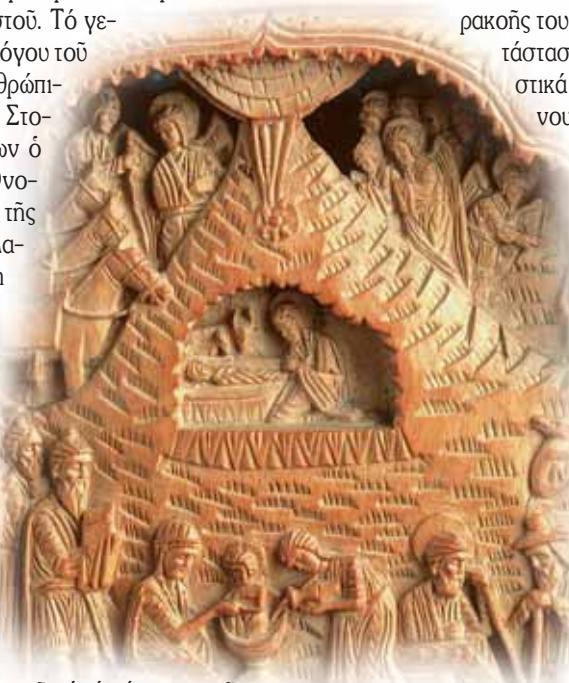
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014
Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 24210 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Αγαπητοί μου πατέρες και ἀδελφοί! Παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα Χριστούγεννα ἔορτάζουμε γιά ἄλλη μία χρονιά. Συνηγμένοι τούτην ἡμέρα ἐδῶ, βιώνουμε καὶ πάλι, διαμέσου τῆς θείας Λατρείας, τό γεγονός πού κάθισε τήν ιστορία τῶν ἀνθρώπων σέ πρό Χριστοῦ καὶ μετά Χριστόν ἐποχήν: τήν γέννησην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό γεγονός, ὅμως, αὐτό τῆς Σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ δέν σημάδεψε ἀπλῶς καὶ μόνο τήν πανανθρώπινή ιστορία, ἀλλά καὶ τήν γέννησην τοῦ ἰδίου τόν ἀνθρώπου. Στοχαζόμενος πάνω στήν ἔορτή τῶν Χριστούγεννων ὁ Μέγας Βασιλεὺς μᾶς λέγει κάπι τό παράδοξο. Ὁνομάζει τά Χριστούγεννα «γενέθλιον ἡμέραν τῆς ἀνθρωπότητος» (ΒΕΠΕΣ 54, 233). Μᾶς λέγει δηλαδή, ὅτι σήμερα δέν ἔορτάζουμε μόνο τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καὶ τή γέννηση τοῦ ἀνθρώπου. Τί σημαίνουν, ὅμως, αὐτά τά διπλά γενέθλια; Πῶς ἡ γέννηση μίας συγκεκριμένης ἀνθρώπινης ὑπόστασης, δηλαδή τοῦ Ἰησοῦ, μπορεῖ νά ταυτιστεῖ μέ τή γέννηση τοῦ προϋπάρχοντος ἀνθρώπινου γένους; Καὶ ἂν αὐτό τό γεγονός τῆς Γέννησης τοῦ Θεανθρώπου ἀφορᾶ τόν ἀνθρώπο κάθε ἐποχῆς καὶ κάθε προέλευσης, ἄφα ἔχει κάπιο νόημα καὶ σημασία καὶ γιά ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους τοῦ σήμερα;

«Γενέθλιον ἡμέραν τῆς ἀνθρωπότητος» θέλει η Ἑκκλησία μας τά Χριστούγεννα. Βέβαια, γνωρίζουμε καλά ὅτι η ὑπαρξη τῶν ἀνθρώπων δέν ξεκινᾶ μέ τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Ἀν θελήσουμε νά προσδιορίσουμε τή γέννηση τοῦ ἀνθρώπου σύμφωνα μέ τήν Ἀγία Γραφή, θά τήν ἐντοπίσουμε στό βιβλίο τῆς Γένεσης. Ἐκεί περιγράφεται η δημιουργία ἀπό τόν Θεό τοῦ κόσμου καὶ τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, τοῦ Ἀδάμ. Ο Ἀδάμ πλάστικε κατ' εἰκόνα καὶ ὅμοιωση τοῦ

Θεοῦ, δηλαδή πλάστικε ἐλεύθερος, ἀγαθός, ἀθάνατος, σοφός, εἰρηνικός, καρούμενος, μέ μία φράστη ὅτι είναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Γνωρίζουμε, ὡστόσο, ἀκόμη ὅτι ὁ κοινός μας πρόγονος, ὁ Ἀδάμ, ἐλεύθερα διάλεξε νά μήν ἐκπληρώσει τόν σκοπό τῆς δημιουργίας του, δηλαδή τή φιλία, τήν τέλεια ὅμοιωσην καὶ ἐνόπτιά του μέ τόν δημιουργό του Θεό. Ἐξαιτίας τῆς παρακοής τους, ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐα ἐξέπεσαν ἀπό αὐτή τήν κατάσταση τῆς κοινωνίας μέ τόν Θεό. Ἀπέτυχαν οὐσιαστικά νά γίνουν αὐτό πού τούς ἐπλασε ὁ Θεός νά γίνουν, δηλαδή μέ μία λέξη, ἀγάπη, ἀφοῦ ὁ Θεός είναι ἀγάπη. Τό νόημα τῆς πτώσης τῶν πρωτοπλάστων είναι τελικά αὐτό: ή ἀποτυχία νά ἀγαπήσουν τόν Θεό, ὅπως τούς ἀγάπησε πρῶτα Ἐκείνος. Παρά ταῦτα, ή ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δέν ἀφορεῖ νά μείνει παντοτινή αὐτή ή ἀποτυχία, δηλαδή τό κακό καὶ ή ἀμφαρτία. Προχωρεῖ ὁ Θεός σέ μία νέα δημιουργία, σέ μία ἀναδημιουργία, σέ μία ἀνάπλαση. Η νέα αὐτή δημιουργία συντελεῖται στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μέ τήν Ἐνανθρώπηση Του. Δέν είναι τυχαῖο ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὀνομάζει τόν Χριστό δεύτερο καὶ ἔσχατο Ἀδάμ. Μέ τήν Σάρκωση τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὁ Θεός θέλει νά ἀποκαταστήσει τήν εἰκόνα καὶ τήν ὅμοιωση τοῦ Θεοῦ σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους. Ἐτσι, ὅπως ἐξαιτίας τῆς συγγένειάς μας μέ τόν Ἀδάμ ὅλοι γεννιόμαστε θηντοί, ἔτσι καὶ κάρπη στή σχέση μας μέ τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, τοῦ νέου Ἀδάμ, ὅλοι μποροῦμε νά ζήσουμε ἀληθινά (Α΄ Κορινθ. 15, 22). Αὐτό ἀκριβῶς είναι τό μήνυμα τῶν Χριστούγεννων.

Συνέχεια στή σελ. 2

ΕΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ 2014
Προσφέρω ΑΓΑΠΗ χαρίζω ΕΛΠΙΔΑ!!!

ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 1.

νων. Ὑπάρχει, πλέον, ἔνας νέος Ἀδάμ ὁ ὄποιος, δοντας ταυτόχρονα Θεός και ἀνθρώπος, δίνει τή δυνατότητα σέ κάθε ἀνθρωπονά γίνει αὐτό πού τόν δημιουργοσ ὁ Θεός, δηλαδή ἀλιθινός ἀνθρωπος, μία ὑπαρξη σέ σκέση και κοινωνία μέ τόν Θεό. Ἡ ἀξία, ἐπομένως, τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου θεμελιώνεται γιά ἐμᾶς τούς χριστιανούς στή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, πού δίνει διατάσεις και δυνατότητες θεϊκές στό ἀνθρώπινο γένος.

Τήν «γενέθλιον ἡμέραν τῆς ἀνθρωπότητος» καλούμαστε νά γιορτάσουμε, λοιπόν, σήμερα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. Ὁστόσο, γιά ἄλλο μία χρονία ἡ ἕορτη βρίσκεται τήν παγκόσμια ἀνθρωπότητα λιγότερο ἀνθρώπινη, βυθισμένη σέ πολέμους, σέ διενέξεις και ἀλληλοσπαραγμούς, σέ μία ἀνθρωπολογική και ὅχι μόνο οἰκονομική κρίση, σ' ἐναν αὐξανόμενο και ποικιλόμορφο φονταμενταλισμό, σέ φαινόμενα μισαλλοδοξίας και ξενοφοβίας. Ἔνώπιον μιᾶς κοινωνίας πού ἀναφωτίεται τί είναι ὁ ἀνθρωπος και δέν ἔχει κάποιο μέτρο γιά νά μετρήσει τήν ἀξία του προσώπου, ὀφείλομε συλλογικά

ώς. Ἐκκλησία και προσωπικά νά δοῦμε τόν ἑαυτό μας και τούς γύρω μας ὑπό τό φῶς τῆς Γέννησης τοῦ Χριστοῦ. Ἀπό ἐμᾶς ἔξαρταται νά γίνουν τά Χριστούγεννα ἡ γενέθλιος ἡμέρα τοῦ ἀνθρώπου. Ἡν ἡ φυσική βιολογική μας γέννηση ἦταν ἀνεξάρπτη ἀπό τή θέληση μας, ἡ ἐν Χριστῷ γέννηση μας ἔξαρταται ἀπό τήν ἐλεύθερη βούληση μας. Ἡ συνειδητοποίηση τῆς ἀσύλληπτης ἀξίας και προοπτικῆς πού δωρίζει ὁ Χριστός μέ τή Γέννηση Του στόν κάθε ἔνα ἀπό ἐμᾶς προσωπικά θά μας ὁδηγήσει σέ ἀλλαγή πλεύσης, σέ πορεία μετανοίας. Παράλληλα, αὐτή ἡ ἐπίγνωση θά μας βοηθήσει νά ἀντισταθοῦμε στή λογική πού θέλει συχνά νά βλέπει τόν ἀνθρώπο ως οἰκονομική μονάδα, τούς ζένους και ἀλλοδαπούς ως ἀπειλή, δύσους διαφωνούν μέ ἐμᾶς ως ἐκθρούς. Ὁφείλομε νά σεβαστοῦμε τήν ἀξιοπρέπεια τοῦ κάθη προσώπου, τῶν πιό ταπεινῶν και κατατρεγμένων συνανθρώπων μας, ὅλων τῶν παιδιῶν. Διότι ὅλοι, ὅπως και ἐμεῖς, μετέχουν στήν ἀνθρώπινη φύση, τήν ὥποια προσέλαβε και ἀγίασε μία φορά και γιά πάντα μέ τήν ἐνσάρκωση Του ὁ Χριστός. Μέ αὐτό τό πνεῦμα σᾶς καλῶ νά ἔορτάσουμε και φέτος τά Χριστούγεννα, μέ σεβασμό στή θεϊκή ἀξία τοῦ κάθη ἀνθρωπίνου προσώπου, μέ ἐμπρακτη ἀλληλεγγύη, μέ ἐνότητα, συμβάλλοντας στήν οἰκοδόμηση μιᾶς κοινωνίας ἀλλοθινά και κατά Χριστόν ἀνθρώπινης. ●

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

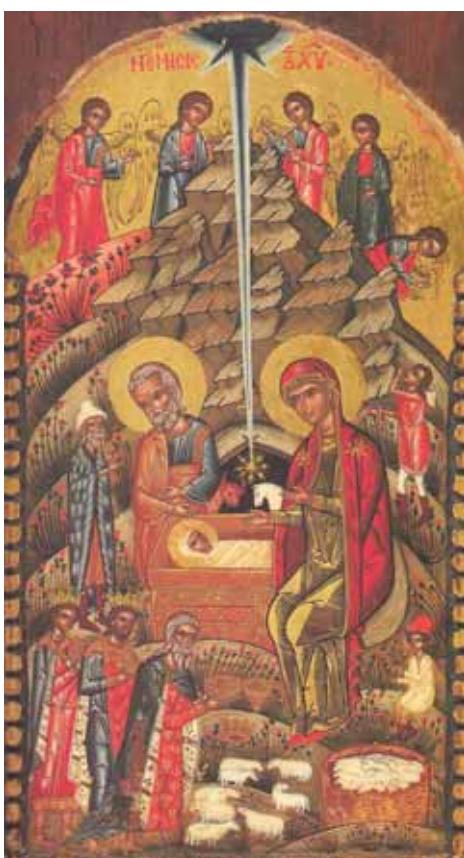
«Καί ἐπί γῆς εἰρήνη!»

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ, ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ Ι.Ν. ΑΓ. ΜΟΔΕΣΤΟΥ ΜΕΛΙΣΣΑΤΙΚΩΝ

Γιά μία ἀκόμη φορά ἔτοιμαζόμαστε νά γιορτάσουμε τή μεγάλη ἕορτη τῶν Χριστουγέννων. Τή γιορτή τῆς ἀγάπης και τῆς εἰρήνης, ὅπως ἔχουμε συνηθίσει νά τήν ἀποκαλοῦμε. Και δίκαια ἔχει λάβει αὐτό τό χαρακτηρισμό, ἀφού ὁ ἕδιος ὁ Θεός σαρκώνεται, γίνεται ἀνθρωπος και ἔρχεται στόν κόσμο μας, γιά νά μας προσφέρει τήν εἰρήνην Του, μέ μόνο κίνητρο τήν ἀστείρευτην και ἀνιδιοτελή ἀγάπη Του γιά μας.

Ἐδῶ, ὅμως, τίθεται τό μεγάλο ἔρωτη: «Ποιά εἰρήνη μάς προσφέρει, ἀφού ἀπό τή στιγμή τῆς γέννησης Του οἱ πόλεμοι δέν ἔχουν σταματήσει στή γῆ;». Κάθε χρόνο ἀκούμε νά ψάλλεται ὁ ὕμνος τῶν ἀγγέλων τῆς Βηθλεέμ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ και ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ», ἀλλά δυστυχῶς κάθε χρόνο ἡ εἰρήνη μόνο εὐκή ἀνάμεσά μας και διακαής πόθος παραμένει. Ἀλλωστε, τό ἕδιο τό γεγονός τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ συνοδεύτηκε ἀπό ἐκδηλώσεις ὅχι ἀπλῶς ἀντίερηνικές, ἀλλά βαρβαρότητας και θηριωδίας, ὅπως ἐπιβεβαιώνει ἡ σφαγή τῶν νηπίων.

Ο Κύριος, ὅμως, διαβεβαιώνει τούς μαθητές Του: «Εἰρήνην τήν ἐμήν δίδωμι ὑμῖν», και φυσικά ὁ Κύριος δέν ψεύδεται. Ἡ εἰρήνη πού χαρίζεται στό ἀνθρώπινο γένος είναι πνευματικό ἀγαθό και δῶρο. Μέ τήν ἐλεύση τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο συμφιλιώνεται ὁ ἀνθρωπος μέ τό Θεό, καταργεῖται ἡ δύναμη τῆς ἀμφιτρίας πού χωρίζει τόν Ἀδάμ και τούς ἀπογόνους του ἀπό τόν οὐράνιο Πατέρα, γεννιέται ἡ ἐλπίδα και ὑπογράφεται τό συμβόλαιο τῆς αἰώνιας ζωῆς, καθώς προσφέρεται στούς ἀνθρώπους ἡ δυνατότητα νά ζήσουν ἡρεμοι και ἀπαλλαγμένοι ἀπό ὄποιονδήποτε φόβο, ἀκόμη κι ἐκείνον τοῦ θανάτου, ἀφού αὐτός θά καταργηθεῖ μέ τήν Ἀνάστασή Του! Ἡ εἰρήνη, λοιπόν, αὐτή είναι ἡ δυνατότητα συμμετοχῆς τοῦ καθενός στό αἰώνιο πανηγύρι τῆς ζωῆς μέ τό Χριστό! Και τό πιό σημαντικό: αὐτό τό ἀνεκτίμητης ἀξίας δῶρο τῆς εἰρήνης μπορεῖ ὁ κάτοχος του νά τό χαρίσει και στούς ἄλλους, χωρίς νά τό

στερηθεῖ ὁ ἕδιος!

Ἡ εἰρήνη πού προσφέρει ὁ νεογέννητος Χριστός σέ κάθε ἀνθρωπο, προσωπικά, είναι ἡ ἀποκατάσταση τῆς σκέσης με τό Θεό. Και ἡ ἀποκατάσταση αὐτῆς τῆς σκέσης ὁδηγεῖ στή δημιουργία και τήν καλλιέργεια ἀγαθῶν και εἰρηνικῶν σκέσεων μέ τούς συνανθρώπους μας. Ἡν δέ δεχθοῦμε τήν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ, τότε οὔτε ἡ σκέση με τούς συνανθρώπους μας μπορεῖ νά γίνει ἀρμονική, ἀλλά και ἀντίστροφα. Ἀποτελεῖ, μάλιστα, πολύ μεγάλη προσβολή γιά τό Θεό ή καθυστερημένη, ἀλλά και ἐσφαλμένη, πολλές φορές, ἀνταπόκριση μας στήν προσφορά Του. Ἔνω ὁ ἕδιος ἔρχεται, γιά νά ἔνωσει τούς πιστούς Του σέ ἔνα σῶμα, ὑπάρχουν ἀνθρώποι πού ἰσχυρίζονται ἐπίμονα ὅτι δέν μποροῦν νά συγχωρήσουν αὐτούς πού τούς πείραξαν, δέ μιλοῦν μέ τό γείτονά τους, βρίσκονται σέ διάσταση μέ τότή σύνυγο τους, ἀδυνατοῦν νά κατανοήσουν τά παιδιά τους. Ἔτι, προκαλοῦνται καθημερινά ἔντονοι διαπλοκτισμοί, ἀμοιβαῖς συγκρούσεις και ποικίλους εἶδους ἀναταραχές. Και, ὅταν σέ ἐπίπεδο διαπροσωπικῶν σκέσεων ἡ ἀτμόσφαιρα είναι τεταμένη, τότε ἀναφρίβολα ἡ εἰρήνη ἐξακολουθεῖ νά ἀποτελεῖ τό zπτούμενο.

Ο Θεός, γιά μία ἀκόμη φορά αὐτά τά Χριστούγεννα, ἔρχεται νά μας δώσει, μέ τή σάρκωση Του, τό παράδειγμα τῆς ταπεινωσης και τῆς τέλειας ἀγάπης. Αὐτό τό παράδειγμα ἡ μιμηθοῦμε, ταπεινώντας τήν ἐπαρση και τόν ἐγωισμό μας και συγχωρώντας τούς συνανθρώπους μας, γιά νά ἀποκτήσουμε τήν ἀδιατάρακτη εἰρήνη στής ψυχές μας, ἀρχικά, στήν οἰκογένειά μας και στόν περίγυρό μας στή συνέχεια, ἀλλά και σέ ὅλοκληρο τόν κόσμο τελικά! ●

ΦΩΤ.: Δωδεκάορτο. Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ. «Κειμήλια Πρωτάπου, Τόμος Β΄», Ιερά Κοινότης Ἅγιου Όρους Αθω..

'Υμνολογικά σταχυολογήματα τῶν Χριστουγέννων

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ ΜΗΛΑΤΟΥ

Βηθλεέμ ἔτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη, τό σπόλαιον δεκέσθω, ἡ Ἀλήθεια ἥλθεν, ἡ σκιά παρέδραμε καί Θεός ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τό καθ' ἡμᾶς καί θεώσας τό πρόσλημα. Μέ τοῦτα τά λόγια ἡ γραφίδα τοῦ βυζαντινοῦ ποιητῆ διακρύτει τή μεγάλη γιορτή πού ἡ ἀνθρωπότητα καλεῖται νά γιορτάσει. Πλάι στά ἐμπορευματοποιημένα Χριστουγεννα, ἡ Ἐκκλησία προτείνει τήν λειτουργική της ἐμπειρία καί τόν «πλουτισμό θεολογίας», πού κομίζει ἡ χριστουγεννιάτικη ὑμνολογία, ἡ ἄρροκτα συνδεδεμένη μέ τήν ἡκοχρωματική ποικιλία τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς καί τήν συμβολική τῆς ὁρθόδοξης εἰκονογραφίας.

Μικρές ὑμνολογικές στάσεις στό «ταξίδι» πρός τό «Πάσχα τοῦ κειμώνα» θά πραγματοποιήσουμε, μέ σημείο ἀναφορᾶς ἐλάχιστα δείγματα τῆς ἐπίκαιρης ἐκκλησιαστικῆς ποίησης, ὑπενθυμίζοντας τήν βαθιά καί καίρια θεολογική τους σημασία. Ἡ ύμνογραφία τῶν Χριστουγέννων συνιστᾶ τήν τρανή ἀπόδειξη ὅτι ἡ ἐκκλησιαστική λατρεία δέν στοχεύει στήν καλλιτεχνική τέρψη ἀλλά στήν θεολογική διδαχή, στή μετάδοση τοῦ σωτηρίου μπνύματος ὅτι ὁ Θεός «ἐντηθρώπωσεν ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν», κατά τόν Μ. Ἀθανάσιο.

Ἡ προπαρασκευαστική περίοδος διανθίζεται ἀπό τίς καταβασίες τῶν Χριστουγέννων, ποίημα τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ τοῦ Μελωδοῦ, ἐμπνευσμένο ἀπό τόν περίφημο λόγο τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἡ προεόρτια ἀτμόσφαιρα ἐντείνεται ἀπό τήν 26η Νοεμβρίου μέ τήν ψαλμωδία τοῦ προεορτίου κοντακίου τῶν Χριστουγέννων «Ἡ Παρθένος στήμερον τόν Προαιώνιον Λόγον...», σέ κάθε Θεία Λειτουργία, καθώς καί μέ τά προεόρτια δοξαστικά τροπάρια πού ἀκούγονται στής ἑορτάσιμες ἀκολουθίες τῶν μεγάλων Ἀγίων πού τιμοῦμε στό διάστημα αὐτό μέχρι τά Χριστουγεννα.

Ἐπισήμως, τά προεόρτια τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἀρχίζουν τήν 20ην Δεκεμβρίου καί κορυφώνονται τήν παραμονή, ὅπου τελεῖται ἡ ἀκολουθία τῶν Μεγάλων καί Βασιλικῶν Ὁρῶν, πού συνοδεύει κάθε μεγάλη Δεσποτική γιορτή. Πρόκειται γιά ἀκολουθία πού λαμβάνει πανηγυρικό χαρακτήρα, μέ ἐπίκαιρα ἀναγνώσματα ἀπό τό ψαλτήρι, τόν ἀπόστολο καί τό εὐαγγέλιο. Περιλαμβάνει ύψηλῆς σύνθεσης ἰδιόμελα, ὅπως π.χ. τό «Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρό τήν Παρθένο...» (τό ὅποιο παρουσιάζει τόν Ἰωσήφ νά ἐρωτᾶ σέ εὐθύ λόγο τήν Παναγία γιά τήν ἀπροσδόκητη κυροφορία), τό «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί κατίδωμεν θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν ἐκπλῆτον καί συνέχον...», ἀλλά καί τό δοξαστικό «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου...».

Τό ἀποκορύφωμα τῆς χριστουγεννιάτικης ύμνογραφίας εἶναι ἡ κύρια ἡμέρα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ κενώσεως, μέ βαθυστόχαστα, μεγαλόπνοα, καί θεολογικάτα ποιητικά κείμενα. Μετά τό τέλος τῆς ἀκολουθίας τῶν Ὁρῶν, τελεῖται ὁ Μεγάλος Ἐσπερινός μέ τή Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, κατά τήν ὅποια ψάλλονται θαυμάσια ἰδιόμελα στιχηρά. Τό πρώτο μᾶς καλεῖ νά χαροῦμε: «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ...», διότι «ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Θεοῦ ὁ χαρακτήρας τῆς ἀιδιότητος αὐτοῦ μορφήν δούλου λαμβάνει» καί γι'

αὐτό «πᾶσα πνοή αἰνεῖ Σε τόν χαρακτήρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός. Ὁ ὃν καί προών καί ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός ἐλέποντας ἥμᾶς». Σέ ἔμμετρο λόγο ὁ ύμνογράφος ἀναπτύσσει τό χριστολογικό δόγμα, τή θεμελιώδη ἀλήθεια πού ἡ Ἐκκλησία τεῖ, ὅτι δολ. στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἐνώθηκε ἡ Θεία καί ἡ ἀνθρώπινη φύση ἀκώριστα, ἀδιάρετα, ἀσύγχυτα καί ἀναλλοίωτα, ὅτι ὁ Χριστός παραμένει αὐτό πού δέν ἔταν, ὅτι γεννιέται μέ τρόπο τελείως ἔνον καί παράδοξο ἀπό τήν Παρθένο Μαρία, γιά νά ἀναπλάσει τόν κόσμο, γιά νά μεταλάβει πάλι ὁ ἀνθρωπος τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς!

Ἴδιαίτερο εἶναι καί τό ἐπόμενο τροπάριο τοῦ Ἐσπερινοῦ «Τί Σοί προσενέγκωμεν Χριστέ...», στό όποιο ὁ ύμνογράφος Ἀνατόλιος ἀπευθύνεται στό Χριστό δηλώνοντας ἀπορία γιά τό τί μπορεῖ νά Τοῦ προσφέρει καί ἀφοῦ καταγράψει τό πῶς κάθε στοιχεῖο τῆς κτίσης συμμετέχει στή Θεία Γέννηση, ἀπαντᾶ ὅτι τό δῶρο τῆς ἀνθρωπότητας ἔταν ἡ Παναγία, ὅτι πιό ἀγαθό, καθαρό, ἄμωμο εἶχε. Πολύ ἀξιόλογο, ἐπίσης, εἶναι καί τό δοξαστικό τοῦ Ἐσπερινοῦ, κορυφαία ἔκφραση τῆς καλλιτεχνικῆς δημιουργίας τῆς ποιήτριας Ἀγίας Κασσιανῆς, «Ἄγρούστου μοναρχήσαντος ἐπί τῆς γῆς ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπάσατο· καί σου δέ ἐνανθρωπόσαντος ἐκ τῆς ἀγνῆς ἡ πολυθεῖα τῶν εἰδώλων κατήργηται.». Δομημένο σέ σχῆμα ἀναλογιῶν καί ἀντιθέσεων καί κάνοντας χρήση τῆς ὄμοτονίας καί τῆς ἰσοσύλλαβίας, ἀντιπαραβάλλει τήν κοσμική βασιλεία τοῦ αὐτοκράτορα καί τήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ πού ἐγκαινιάζεται μέ τή σάρκωση τοῦ Λόγου. «Ὕπο μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον αἱ πόλεις γεγέννηνται. Καί εἰς μίαν δεσποτείαν θεόπιτος τά ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ λαοί τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος ἐπεγράφησαν οἱ πιστοί ὀνόματι θεόπιτος...».

Κεντρική θέση στήν ἀκολουθία τῶν Χριστουγέννων ἔχει τό κοντάκιο τῆς ἑορτῆς «Ἡ παρθένος στήμερον τόν ὑπερούσιο τίκτει...» τοῦ Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ. Σύμφωνα μέ τήν παράδοση, ὁ ἐκτενής αὐτός ύμνος, μέ δραματοποιημένους διαλόγους, παρομοιώσεις, ἀντιθέσεις, συνετέθη κατόπιν ὄρθρας τήν Παναγίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ἀντιθέσης εἶναι ἡ ἐπωδός πού ἐπισφραγίζει ὀλούς τούς οἴκους (στροφές): «Παιδίον νέον, ὁ πρό αἰώνων Θεός» καί ἡ ὄποια συνοψίει ὅλο τό «πιστεύω» τῆς Ἐκκλησίας γιά τό Χριστό.

Ἡ παραπάνω σταχυολόγηση ἔρχεται νά ύποψιάσει γιά τό ἄγνωστο σέ πλούτο νοημάτων θησαυροφυλάκιο τῆς Χριστουγεννιάτικης ύμνολογίας, πού συχνά φαντάζει ἀπροσπέλαστο ἀλλά σέ καμιά περίπτωση δέν εἶναι ἀκατάλληπτο. Μέ τή συνδρομή βιβλίων πού περιέχουν τίς ἀκολουθίες τῶν ἡμερῶν, τά λειτουργικά κείμενα τῆς ὁρθόδοξης παράδοσης μποροῦν νά γίνουν ὁ ἀπλανής ὄδηγός γιά ὅσους ἐπιθυμοῦν νά ξεφύγουν ἀπό τής ἐφήμερες ἐξωτερικές ἀποχρώσεις τῶν γιορτῶν καί νά βιώσουν τήν οὐσιαστική χαρά τοῦ γεγονότος, νά ἀνακαλύψουν σέ αὐτά τά οὐσιώδη του βίου, νά ἐορτάσουν σύμφωνα μέ τή ρήση τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, «Μή πανηγυρικῶς ἀλλά θείκως, μή κοσμικῶς ἀλλά ύπερκοσμίως! •

«Γι' αύτό ἥλθε ὁ Χριστός

Η προσέλευση τῶν Χριστιανῶν στό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας συνιστᾶ μὲν μεγαλύτερον κατάφαστον καὶ ἀπόδοξον τοῦ γεγονότος τῆς Ἐνανθρωπίσεως τοῦ Θεοῦ. Διότι ὁ Θεός μας ἤλθε μὲν στόν κόσμο ὡς ἄνθρωπος “ὅτε ἤλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου”, κατὰ τὸν λόγο τοῦ ἀποστόλου Παύλου, θέλησε δῆμος νά διαιωνίσει τὴν σάρκωσή Του αὐτῷ μέ τὸν ἔρυση τῆς Ἐκκλησίας Του. Ἡ Ἐκκλησία, κατὰ τὸν αὐγούστινεια ἐκφραστή, εἶναι «ὁ Χριστός παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας», ὁ Ὁποῖος θέλησε νά ὑπάρχει στόν κόσμο καὶ μετά τὸν Ἀνάληψή Του στοὺς οὐρανοὺς μέ ἄλλον τρόπο ἀπό ὅτι ἤταν στὸν πρώτη Του παρουσία: ἐν Πνεύματι καὶ μάλιστα ὑπό τὰ εἶδον τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου. Στό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας βλέπουμε αὐτό πού εἶναι ὁ Ἐκκλησία: ὁ ἕνας ὁ Χριστός πού βρίσκεται μαζί μὲ τοὺς πιστούς, οἱ δοποῖοι καλοῦνται νά Τὸν φάνε καὶ νά Τὸν πιούνε, προκειμένου νά γίνουν “Ἐνα μ’ Ἐκείνον”. Ἀπό τὸν ἀποψη αὐτή καταλαβαίνει κανείς τὸν ἐπιμονή τῆς Ἐκκλησίας γιά τὴν συμμετοχή τοῦ πιστοῦ στὴ Θεία Λειτουργία. Χωρίς τὴν συμμετοχή αὐτή ὁ Χριστιανός ἀκυρώνει τὸν πίστη του καὶ δέν ἐνεργοποιεῖ τὸ βάπτισμά του. Χριστιανός, λοιπόν, χωρίς ἐτοιμασία γιά Θεία Κοινωνία, ιδιαιτέρως τὰ Χριστούγεννα, ὅπως καὶ τίς ἄλλες μεγάλες ἑορτές τῆς Χριστιανούσυνης, δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει.

Ἡ παραπάνω ἀλλήλεια καθιστᾶ φανερή τὴν σημασία τελικῶν τῶν Χριστουγέννων. Ἄν την σάρκωση τοῦ Χριστοῦ ἐκτείνεται μέσα στόν χρόνο εἶναι γιατί Αὐτός πού σαρκάθηκε δέν ἤταν ἔνα τυχαῖο ὅν, ἀλλά ὁ ἕνας ὁ Θεός πού ἔκλινε οὐρανούς καὶ κατέβη. Κατὰ τὴν μαρτυρία τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἤδη στὸν ἄρχη τοῦ Εὐαγγελίου του «ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν καὶ Θεός ἦν ὁ Λόγος...» Καί ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. Καί γιά ποιό σκοπὸν πραγματοποιήθηκε ἡ κάθιδος αὐτῆς; Κατέβηκε ὁ Θεός γιά νά ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος. Σκοπός τῆς Ἐνανθρωπίσεως ἤταν ἡ θέωση τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἐπανασύνδεσή του δηλαδή μέ τὸν Δημιουργό του, ἀπό τὸν Ὁποῖο εἶχε ξεπέσει λόγω τῆς ἀμαρτίας του. Ὁ Χριστός ἔρχεται στόν κόσμο γιά νά καθαρίσει τὸν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ μέσα στόν ἀνθρώπο καὶ νά τοῦ ἀνοίξει καὶ πάλι τὸ χαμένον του προοπτική, νά μοιάσει στόν Θεό.

Σέ ὅλο αὐτό τό μεγαλειῶδες σχέδιο τοῦ Θεοῦ πού ἡ ἀνθρώπινη λογική ἀδυνατεῖ νά κατανοήσει, ἐπισημαίνουμε μεταξύ τῶν ἄλλων δύο κάριες ἀλλήλειες: τό μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν ἄπειρη ταπείνωσή Του.

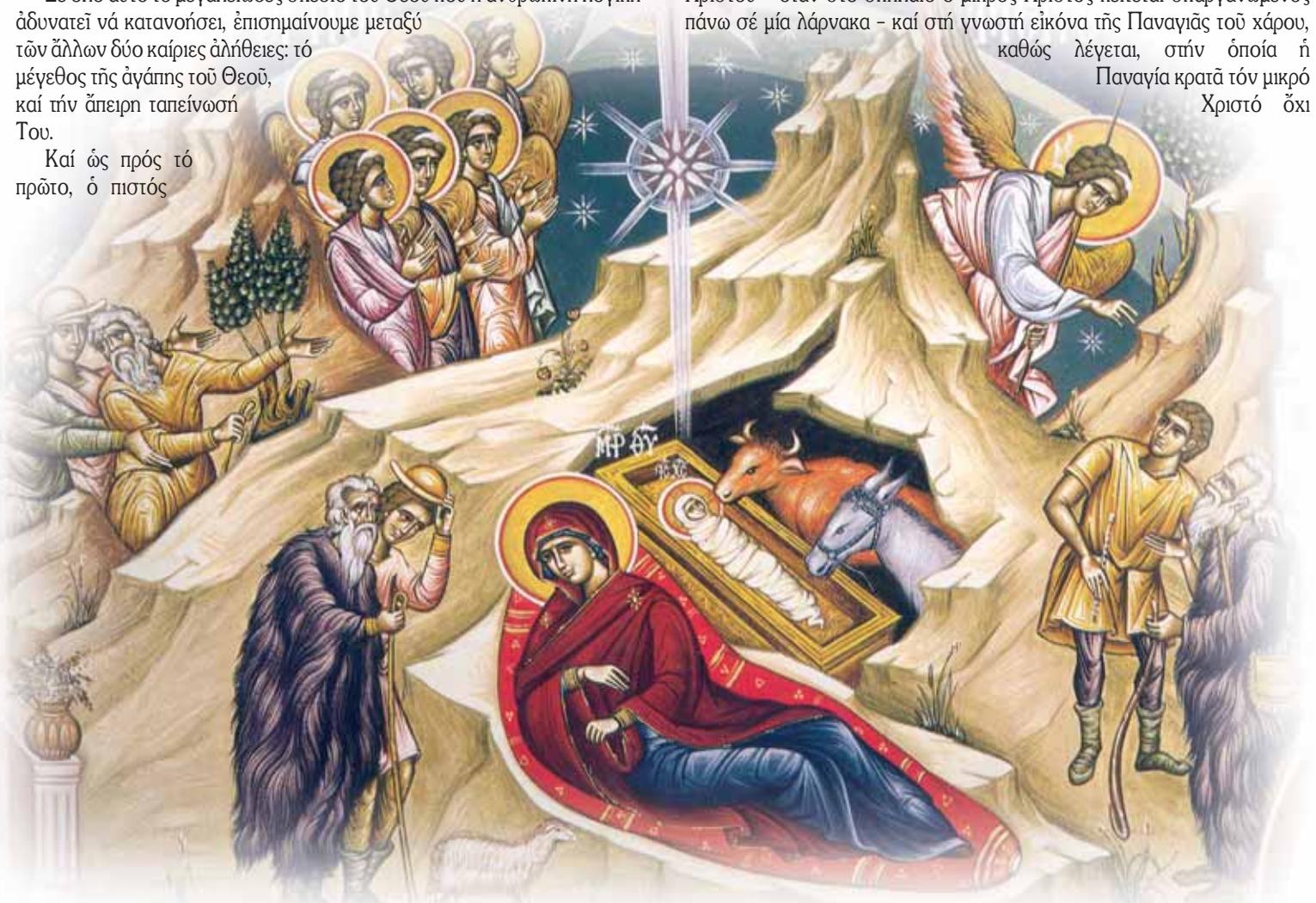
Καὶ ὡς πρός τό πρώτο, ὁ πιστός

ἀνθρωπος στό γεγονός τῶν Χριστουγέννων ἀναγνωρίζει ὡς γενεσιουργό αἵτια τὸν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Κανένας καὶ τίποτε δέν κίνησε τὸν Θεό, παρά μόνον ἡ ἐλεύθερη ἀγάπη Του. «Οὕτω γάρ ἡγάπησεν ὁ Θεός τὸν κόσμον» -σημειώνει ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής- «ὡστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν μη ἀπόληται, ἀλλ’ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον». Κι αὐτή ἡ ἀγάπη Του διαπιστώνεται ὅχι μόνο κατά τὴν συγκεκριμένη στιγμή τῆς Ἐνανθρωπίσεως Του, ἀλλά καὶ κατά τὸν προετοιμασία τοῦ ἐρχομοῦ Του, ὅπως καὶ στὴ συνέχεια μετά από αὐτὸν. Τί ἔννοοῦμε;

Ἡ προετοιμασία τοῦ ἐρχομοῦ Του γίνεται μέ τὸν ἀποστολή τῶν προφητῶν τοῦ Θεοῦ πίν εποχή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἡ Π. Διαθήκη συνιστᾶ ἀκριβῶς τὸν προετοιμασία, τὸν ὑπόσχεσην τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτό πού ὁ Θεός εἶχε ὑποσχεθεῖ ἤδη ἀπό τὸν ἄρχη τῆς ιστορίας τῶν Πρωτοπλάστων - τὸ λεγόμενο Πρωτευαγγέλιο: θά ἔρθει στόν κόσμο ὁ ἀπόγονος τῆς γυναίκας πού θά συντρίψει τὸν διάβολο καὶ θά ἀποκαταστήσει τὴν καλασμένη λόγω τῆς ἀμαρτίας σχέσην τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸν Θεό - αὐτό διαρκῶς ἀνανεωνόταν μέ τὸν ἀποστολή τῶν διαφόρων προφητῶν. Οἱ προφῆτες τῆς Π. Διαθήκης ὡς ἔργο εἶχαν ἀκριβῶς νά κηρύσσουν τὴν μετάνοια στόν λαό τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἐκείνος ἀπομακρύνοταν ἀπό τὸν ὄρθη πορεία του, καὶ νά ἀνανεώνουν πίν ἀρχική ὑπόσχεσην τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δέν ἀφονεῖ τὸν κόσμο, κάτι πού ἰδιαιτέρως φάνηκε, ὅταν ἤλθε ἡ ὥρα γιά νά ἔλθει ὅχι κάποιος ἀπλός ἀπεσταλμένος Του ἀλλά ὁ ἕνας ὁ Υἱός του.

Ἡ γέννηση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ ὡς ἀνθρώπου λοιπόν ἀποτελεῖ κορυφαία ἐκδήλωση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιά τὸν ἄνθρωπο, ἀγάπης ὅμως πού συνεχίστηκε καὶ μετέπειτα, μέ ἀποκορύφωση τὴν σταυρική Του θυσία. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπαρχῆς συνέδεσε τὰ δύο αὐτά γεγονότα, διότι ἀκριβῶς τὰ εἶδε κάτω ἀπό τὸν ἴδια προοπτική τῆς ἀγάπης. Γέννηση καὶ Σταυρός συνυπάρχουν, γι’ αὐτό καὶ ὁ χρωστήρας τῶν θεολόγων ζωγράφων τῆς Ἐκκλησίας ἀποτύπωσε τὴν συνύπαρξη αὐτῆς καὶ στὸν εἰκόνα τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ - ὅταν στό σπήλαιο ὁ μικρός Χριστός κείται σπαργανωμένος πάνω σέ μία λάρνακα - καὶ στὴ γνωστή εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ κάρου,

καθώς λέγεται, στὸν ὅποια ἡ Παναγία κρατᾷ τὸν μικρό Χριστό ὅχι

στόν κόσμο...»

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΥΤΕΡΟΥ ΓΕΩΓΡΙΟΥ ΔΟΡΜΠΑΡΑΚΗ

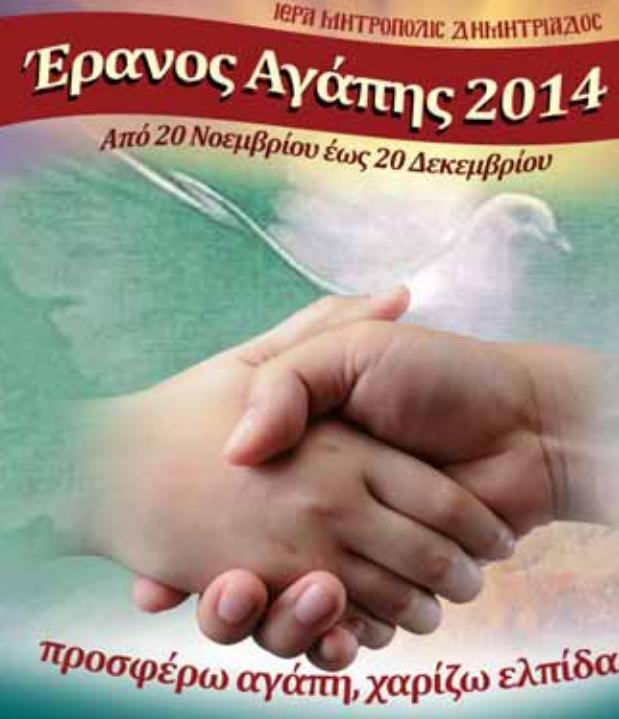
στή συνηθισμένη Του μορφή, ἀλλ' ώς μικρό ἐσται ωρωμένο. Τό «ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν» καί τό γεγονός ὅτι εἶναι «τό ἀρνίον τό ἐσφαγμένον ἀπό καταβολῆς κόσμου» βρίσκουν στό σημεῖο αὐτό τήν ἀκριβή τους ἑκπλήρωση.

Ὦς πρός τό δεύτερο σημεῖο τῆς ταπείνωσης τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεός μας δέν διστάζει, κινούμενος ἀπό τήν ἀπειρία τῆς ἀγάπης Του, νά ἔλθει ώς ἄνθρωπος, νά προσλάβει δηλαδή τήν ἀνθρώπινη φύση, σῶμα καί ψυχή, χωρίς νά ἀποστρέφεται τήν “ἀνοστιά” αὐτῆς (ἰ. Χρυσόστομος). Δέν θεώρουσε ὅτι οὐταν κάτι ύποτιμπικό γιά τή μεγαλοσύνη Του τό γεγονός τοῦτο. Δέν θεώρουσε ὅτι ύποβαθμίστηκε. Κι αὐτό συμβαίνει γιατί ὁ Θεός μας - ἀς ἐπιτραπεῖ ἡ προκλητική ἔκφραση - δέν εἶναι “κομπλεξικός”. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἶμαστε κομπλεξικοί, γι' αὐτό καί πιστεύουμε ὅτι δέν ἀξίζει νά “ρίχνουμε” τόν έαυτό μας καί θά πρέπει νά τόν κρατᾶμε στό “ύψος” του. Ὁ Θεός μας ὅμως εἶναι τέλειος καί δέν περιμένει ἀναγνώριση ἀπό κανέναν. Ἡ αὐτοσυνειδοσύνη Του εἶναι ἀπόλυτη καί διὰ τοῦτο ἔδει τοῦ Χριστοῦ Του. Ἡ μόνη ἀναγνώριση πού θέλει ὁ Θεός εἶναι η πίστη τοῦ ἀνθρώπου σέ Αὐτόν, διότι ἀπό αὐτήν ἔξαρταί εἰναι τή σωτηρία του. Ἔτσι ὁ Θεός μας ἐπιλέγει νά ἔλθει ώς ἄνθρωπος, ἀλλά καί πάλι μέ τρόπο πού προκαλεῖ τήν ἀνθρώπινη “καλασμένην” λογική: νά περικλείσθει μέσα σέ ἓνα “μικρό κομμάτι κρέας καί ὑποκάτω εἰς τήν μωρίαν ἐνός ἀγνώστου καί ἀφώνου νηπίου” (ἄγιος Νικόδημος ἀγιορείτης), καί μάλιστα σέ μία περιοχή ἀπό τίς ποιό ἀγνωστες τῆς γῆς: σ' ἓνα χωρίο τῆς Ἰουδαίας! Τά xτυπήματα στή λογική τοῦ ἀνθρώπου εἶναι συνεχή καί ἀπανωτά! Δέν φτάνει τό γεγονός ὅτι γίνεται ἄνθρωπος, πράξη δηλαδή ἐντελῶς ὑποτιμπική γι' Αὐτόν, ἔρχεται καί ώς βρέφος καί μάλιστα ἀστημα καί ἀδοξα! Τουλάχιστον, θά σκεφτόταν κάποιος μέ τετράγωνην λογική, ἀς ἔρχοταν ώς πριγκηπόπουλο. Θεός εἶναι! Κι ὅμως! Δέν ἐπιλέγει οὗτε αὐτό, τό ἐντελῶς ἀπλό καί λογικό. Γιατί; Διότι θέλει νά μᾶς σώσει, δηλαδή νά κερδίσει ὅχι τόν θαυμασμό μας, ὅχι τήν ύποταγή μας, ἀλλά τήν καρδιά μας. Γιά νά μήν ἀφήσει περιθώριο σέ κανέναν, ἀκόμη καί σ' ἐκείνον πού θά ἔλεγε ὅτι ἔρχεται “ταξικά”, γι' αὐτό καί ἐπιλέγει καί τήν πιό ταπεινή θέση. “Μυστήριον ξένον ὄρῳ καί παράδοξον, οὐρανόν τό σπήλαιον, θρόνον χερούβικόν την Παρθένον, τήν φάτνην χωρίον, ἐν φάνεκληθή ὁ ἀκάρητος, Χριστός ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνωμεν!” “Οὐ φέρει τό μυστήριον ἔρευναν. Πίστει μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν”.

Ἡ ιστορία τῆς Θείας Οἰκονομίας, ἕδη ἀπό τήν πρώτη φάση της μέ πάντη Παλαιά Διαθήκη, μᾶς ἔχει προσανατολίσει στόν τρόπο αὐτῆς τῆς ταπεινῆς ἐμφάνισης τοῦ Θεοῦ. Ἐνδεικτικά καί μόνον νά μνημονεύσουμε τό γνωστό καί πάντα συγκινητικό περιστατικό τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στόν προφήτη Ἡλίᾳ. Ὁ προφήτης διωγμένος καί ἔξόριστος βρίσκεται μόνος καί ἀπέλιπσμένος. Κατά τή γνώμην του ὅλοι εἶχαν ἀλλαξιοπιστήσει στόν Ἰσραὴλ. Καί προσφεύγει στόν Θεό, ὁ “Οποίος τοῦ ὑπόσχεται ὅτι τήν ἐπομένη τῆς προσευχῆς του θά τοῦ φανερωθεῖ. Ἔτοιμάζεται ὁ προφήτης καί τήν ἐπομένην πράγματι βγαίνει ἀπό τό σπήλαιό του γάρ νά ὑποδεχθεῖ τόν Δημιουργό του. Τά γεγονότα εἶναι ὄντως συγκλονιστικά: βίαιος ἀνεμος ἀρχίζει καί σαρώνει τά πάντα στό πέρασμά του. Ὁ Θεός!, σκέφτεται ὁ προφήτης κι ἐτοιμάζεται νά προσκυνήσει. Ἀλλά νά φωνή τοῦ Θεοῦ μέσα του εἶναι σαφής: δέν εἶναι ὁ Θεός στόν δυνατό καί βίαιο ἀνεμο! Ὑστερα μέγας σεισμός συγκλονίζει τόν τόπο πού βρίσκεται ὁ προφήτης. Καί στή σκέψη του πάλι ὅτι ἔλθει ὁ Θεός παίρνει τήν ἀπάντηση: δέν εἶναι στόν σεισμό ὁ Θεός! Ἐπειτα δυνατή φλόγα ἀρχίζει καί καίει τόν ὄλο χώρο. Ἀλλά γι' ἀκόμη μία φορά ἀκούει ὁ προφήτης: δέν εἶναι στή φλόγα ὁ Θεός. Καί τέλος, ἔνα ἀπλό καί δροσερό ἀεράκι ἀρχίζει νά φυσάει, μία αὔρα πού ἔνιωθε ὁ προφήτης ὅτι τόν ἀναζωογονεῖ καί τόν παρηγορεῖ. Κι ἀκούει πιά τή φωνή: ἐδῶ εἶναι ὁ Θεός! Στό περιστατικό μαθάνει ὁ προφήτης τόν τρόπο ἐμφάνισης τοῦ Θεοῦ. “Οσο ὁ κόσμος αὐτός βρίσκεται στήν κατάσταση πού εἶναι, ὅσο ἀκόμη δέν ἔρχεται νά γενική κρίση τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ κόσμου, ὁ Θεός μας θά ἐπιλέγει τήν ἀπαλή παρουσία, τήν ταπεινή ἐμφάνεια, αὐτό πού κατεξοχήν εἰδάμε μέ τήν Ἐνανθρώπωση Του ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας.

Κι αὐτό τό γεγονός βεβαίως καθορίζει καί τήν πορεία ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων: ὅχι μόνο καλούμαστε νά ζούμε πάντη Ἐνανθρώπωση μέ πάντη κοινωνία τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ στή Θεία Κοινωνία, ἀλλά καί μέ τήν ἀγάπη καί τήν ταπείνωση πού πρέπει νά ἔχουμε στή ζωή μας. Οι ἀγιοί μας ἀν λάμπρυναν τήν Ἐκκλησία μας εἶναι διότι καί μετείχαν πάντα στά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καί μάλιστα στή Θεία Εὐχαριστία, ἀλλά καί ἐπέλεγαν διαφράγματα στήν ὅλη συμπεριφορά τους τήν ἀγάπη καί τήν ταπείνωση τοῦ ἐνανθρώπωσαντος Θεοῦ μας! Ἡ διπλή αὐτή ἐπιλογή - συμμετοχή στά Μυστήρια καί ζωή ταπείνωσης καί ἀγάπης - κάνει τελικῶς τόν ἀνθρωπο νά μορφώνει μέσα του τόν Χριστό, νά παίρνει δηλαδή Ἐκείνος μορφή μέσα μας. Ἀλλά αὐτό συνιστά καί τήν σκοπό μας ώς ἀνθρώπων πάνω σ' αὐτή τή γῆ πού βρεθήκαμε: νά γίνουμε Χριστός. Καί γι' αὐτό ἀκριβῶς ἔλθει ὁ Χριστός στόν κόσμο. •

ΦΩΤ.: Τοιχογραφία Καθολικοῦ Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου Ὄρωπον,
“Ἱερά Μονή Παρακλήτου”, ἔκδοση Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου Ὄρωπον.

ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ

Σπίτια Γαλήνης Ενοριών

Τσιγγανόπουλα Αλιβερίου

Σύλλογος Συμπαραστάσεως Κρατουμένων “ο Εσταυρωμένος”

Κοινωνικό Φαρμακείο

Υποστήριξη Ιδρυμάτων

Υποτροφίες φοιτητών

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

«ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ»

Καθημερινά στόν Ἀγιο Νικόλαο Βόλου προσφέρεται δωρεάν φαγητό σέ ὅποιον τό ἔχει ἀνάγκη...

ΣΠΙΤΙΑ ΓΑΛΗΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Καλύπτουν τίς καθημερινές ἀνάγκες σίτισης περίπου 2.000 συνανθρώπων μας. Λειτουργοῦν σέ 24 Ενορίες τής Μητροπολιτικής περιφέρειας...

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΑΘΙΓΑΝΩΝ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ

Ειδική μέριμνα γιά τά τσιγγανόπουλα τής περιοχής Αλιβερίου μέσα ἀπό ἓνα ἥμισυ πρόγραμμα αθλητικής ἀπασχόλησης...

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Ποιμαντικά προγράμματα καί συνεχής παρουσία στά σωφρονιστικά καταστήματα τής περιοχής μας μέ τή συνεργασία τοῦ Συλλόγου Συμπαραστάσεως Κρατουμένων «Ο Εσταυρωμένος»...

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

Μέ πρωτοβουλία τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου Βόλου, ιδρύθηκε καί λειτουργεῖ τό Κοινωνικό Φαρμακείο σέ ειδικό χώρο πού παραχώρησε ἡ Ιερά Μητρόπολις στό Πνευματικό Κέντρο...

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Γηροκομείο Βόλου, Όρφανοτροφείο Βόλου, «Ἄσπρες πεταλούδες», Κέντρο Άλτσχαϊμερ.

ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Νέοι φοιτητές παίρνουν μέρος στό πρόγραμμα ύποτροφιών μέ σκοπό τήν ύποβοήθηση στήν ἀντιμετώπιση πολλαπλών ἀναγκῶν τους...

‘Ο Σωτήρας Χριστός στό ἐπίκεντρο τῶν Ἱε

Aφιερωμένες στόν Δομήνορα τῆς Ἑκκλησίας μας Ἰησοῦ Χριστό εἶναι οἱ Γενικές Ἱερατικές Συνάξεις τῆς Τοπικῆς μας Ἑκκλησίας γιά τὸ τρέχον Ἱεραποστολικό ἔτος 2014–2015 καὶ ἔχουν ώς γενικό θέμα «Ἰησοῦς Χριστός: χθές καὶ σήμερον ὁ Αὐτός καὶ εἰς τούς αἰώνας».

ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἡ 1η Γενική Ἱερατική Σύναξην πραγματοποιήθηκε στίς 21/10 στό Συνεδριακό Κέντρο Θεοσαλίας καὶ εἶχε ἐπιμέρους θέμα «**Ὑμεῖς δέ πίνα με λέγετε εἶναι;**». Ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος τέλεσε τὸν Ἀγιασμό καὶ κήρυξε τὸν ἔναρξην τῆς Συνάξεως, ἐνῷ ἀνέφερε ὅτι «ὁ θεσμός τῶν Ἱερατικῶν Συνάξεων, πού διασώζει ἡ Ἑκκλησία μας, οὐσιαστικά ὑποδηλώνει τὴν συνοδικότητὰ της... Ἐφέτος θά ἀσχοληθῶμε ἐπισταμένως μὲ τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιά νά γνωρίσουμε Αὐτὸν τὸν ὄποιο διακονοῦμε, Αὐτὸν κάρη στὸν ὄποιο ὑπάρχουμε, Αὐτὸν τὸ σῶμα τοῦ ὄποιου συγκροτοῦμε σέ κάθε Θείᾳ Εὐχαριστίᾳ, προσεγγίζοντας τὸ μυστήριο καὶ ξεφεύγοντας ἀπό αὐτό πού πολλές φορές ἐκφράζει ἀπλῶς μία θρησκεία...».

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ Καθηγητής Φιλοσοφίας καὶ Συγγραφέας **Χρῆστος Γιανναρᾶς**, ὁ ὄποιος ἀνέπιπε τὸ θέμα «**Ἡ σωτηρία ἐν Χριστῷ: ἀτομικό ἢ ἐκκλησιαστικό γεγονός;**». Ὁ κ. Καθηγητής σημείωσε ὅτι «ἡ πατρίδα μας ὑφίσταται ἐνα καταγισμό κατάκτησης (μάθημα θρησκευτικῶν, ἔντυπα, Ρ/Σ, τηλεοπτικές ἐκπομπές κ.λπ.), ἀλλά ὁ λαός μας παραμένει ἀνατριχιαστικά ἀκατάχτος, γεγονός πού μᾶς προβληματίζει σχετικά μὲ τὸ εἶδος τῆς κατάκτησης... Οἱ περισσότεροι ἀγνοοῦν ὅτι ἄλλο εἶναι ἡ Ἑκκλησία καὶ ἄλλο εἶναι ἡ ἰδεολογία. Ἡ ἰδεολογία εἶναι τὸ σύνολο ἀπόψεων, γνώσεων, ἐκτιμήσεων, προτάσεων, πού ἀποβλέπουν στὴ βελτίωση τῆς συλλογικῆς μας συνύπαρξης, στὸν οἰκονομικὴν ὄργανωση κ.λπ... Ἐχουμε διαποτιστεῖ ἀπό τὶς ἰδεολογίες ὥστε ν' ἀντιμετωπίζουμε τὸν Χριστιανισμὸς ὡς ἰδεολογία, ὡς σύνολο ἀτομικῶν πεποιθήσεων, ὡς βελτιωμένη κοινωνική συμπεριφορά». Κατὰ τὸν κ. Γιανναρᾶ, «ἄκριβῶς στὴ λογική αὐτὴ ἀντιδρᾶ ὁ

ὅρος «σωτηρία», πού εἶναι ὁ στόχος στὸν ὄποιο κατευθυνόμαστε. Ὁ ὄρος κατανοεῖται ως δυνατότητα νά γλιτώσουμε ἀπό τὸν ἀπειλή τῆς μετά θάνατον τιμωρίας. Σπί συνείδηση τῆς Ἑκκλησίας, δύμως, «σωτηρία» σημαίνει γίνομαι ὀλόκληρος, φθάνω στὸν πληρότητα τῶν ὑπαρκτικῶν μου δυνατοτήτων...».

Σέ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του ὁ κ. Γιανναρᾶς τόνισε πώς «ὅτι εἶναι ἀτομικό δέν ἔχει θέση στὸν Ἑκκλησία. Π.χ. ὁ Φαρισαῖος θεωροῦσε ὅτι δέν εἶχε ἀνάγκη ἀπό τὸν Θεό, τὸ ἐγώ του ἀρκοῦσε. Ὁ τελώνης, ἀπό τὸν ἄλλο, παραδόθηκε στὸν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, γιατὶ εἶχε ἀπογοπευτεῖ ἀπό τὸ ἐγώ του. Ἡ Ἑκκλησία μᾶς καθοδηγεῖ στὸν αὐτοπαράδοσή μας στὴν ζωὴ της, χωρίς τὸ δικαίωμα τῆς ἀξιομισθίας...».

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ **κ. Πλαναγιώτης Υφαντῆς**, Ἐπίκουρος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ὁ ὄποιος μίλησε μὲ θέμα «**Ἴησοῦς, ὁ προαναγγελθεῖς ἀπό τοὺς προφῆτες Μεσσίας καὶ ἡ δύναμι τῆς προφητείας στὴν ζωὴ τῆς Ἑκκλησίας**».

Ο ὁμιλητής τόνισε τὸ Χριστοκεντρικό πρόσιμα μέσα ἀπό τὸ ὄποιο ἡ Ἑκκλησία προσεγγίζει καὶ ἔρμηνεύει τὶς προφητείες τῆς Π.Δ., γεγονός «πού δείκνει καὶ πίν ἀνάγκη τῶν χριστιανῶν διανοούμενῶν καὶ πιστῶν νά συνδέσουν τὸ «γεγονός Χριστός» μέτις προφητείες πού ἔθρεψαν πνευματικά στὸν Παλαιό Ἰσραήλ, πράγμα πού θεμελιώνεται στὴ βαθιά πίστη τῆς Ἑκκλησίας πώς ὁ Ἰησοῦς ἀποτελεῖ τὸν ὠριμότερο καρπό ἢ ἀκριβέστερα, πίν ἐμπράγματι κορύφωση τοῦ ἀργόσυρτου διαλόγου καὶ τῆς ιστορικῆς σχέσης μεταξύ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. Σὲ αὐτὴ τὴν Ἑκκλησιαστική προοπτική, ἡ προρροποιία ίκανόπιτα τῶν προφητῶν ἔχει ἔνα μοναδικό καὶ ἀνεπανάληπτο στόχο: τίν ἀναγγελία τῆς ἔλευσης τοῦ Μεσσία, ὁ ὄποιος θά ἐκπληρώσει τὶς Θείες ὑποσχέσεις καὶ βέβαια θά ἐνσφρκωθεῖ στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ἀναφερόμενος στὸν θέση τῆς προφητείας στὴν ζωὴ τῆς Ἑκκλησίας, ὁ ὁμιλητής παραπέρασε ὅτι «τὸ προφητικό κάρισμα, ὡς Ἀγιοπνευματική δωρεά, ἀποτελεῖ ἔνα δομικό συστατικό της ἀρχέγονης Ἑκκλησίας καὶ ταυτόχρονα, ἔνα ἀδιάφευστο τεκμήριο πώς Αὐτή, μετά τὴν Ἀνάληψη τοῦ Θεανδρικοῦ τῆς ἵδρυτη, πορεύεται ὑπό τὴν καθοδηγήση τοῦ Ἀγίου Πνεύματος...». Καὶ κατέληξε ὡς ἔξης: «Ἡ προφητική ὑπαρξη τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινόποτας παραμένει ζωντανή ὅταν τὰ μέλη δέν παρασύρονται ἀπό ψευδοπροφῆτες καὶ ἀντιστέκονται στούς λογῆς πολιτικούς, ἰδεολογικούς ἢ καὶ θρησκευτικούς αὐτόκλητους μεσσίες, πού ἀνταγωνίζονται τίν ἀπόλυτη αὐθεντική μεσσιανικότητα τοῦ Θεανθρώπου. Τὰ μέλη τῆς κοινόποτας παραμένουν φορεῖς καὶ ἐκφραστές τῆς προφητικῆς παράδοσής του ὅταν δέν μετατρέπουν τὴν χριστιανική ἐσχατολογία σὲ τρομολαγνεία ἢ δημιαγωγική στατανολογία, γιατὶ εἶναι βέβαιο γιά τὴν πατρική ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ γιά τὸν ἀπόλυτη κυριότητα Του. Ἡ Ἑκκλησία καὶ κάθε μέλος τῆς συνεχίζουν τὸν Χριστιανικό προφητισμό, ὅταν ἀπορρίπτουν ὁποιαδήποτε ἔννοια ἀποκλειστικότητας καὶ πρόθυμα ἀναγνωρίζουν στὸν ἄλλο, τὸν ὄποιονδήποτε ἄλλο, ἔνα ζωντανό θεολογικό τόπο. Καὶ ἀκόμη, ὅταν ἀρνοῦνται ὁποιαδήποτε αἴσθηση αὐτοδικαίωσης καὶ ὅταν καταγγέλλουν τὸν θρησκευτικό νομικισμό, πού μετατρέπει τὶς ἐντολές ἀπό μέσα θεραπείας καὶ ὅδο ἀπελευθέρωσης, σὲ ἀβάστατο συγό...».

Ιερατικῶν Συνάξεων τῆς Ι.Μ. Δημητριάδος

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ 2η Γενική Ιερατική Σύναξη πραγματοποιήθηκε στίς 18/11, μέ επιμέρους θέμα «Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;». Πρώτος όμιλος ήταν ὁ κ. Χαράλαμπος Αματζίδης, Έπικουρος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., μέ θέμα «Θύραθεν ἀπολίπεις περὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αἴρετικές, μυθικές, ιστοριοκρατικές καὶ φαντασιακές προσεγγίσεις».

Ο διάλογος αναφέρθηκε στὴν ιστορία τῆς ἔρευνας γιὰ τὸν ιστορικό Ἰησοῦ, στὸ ἔξωτερικό καὶ στὸν Ἑλλάδα, στὶς ἐπιστημονικὲς ἀρχές ποὺ ἐφαρμόζονται στὸν σύγχρονὸν ἔρευνα γιὰ τὸν ιστορικὸν Ἰησοῦ καὶ στὶς θέσεις τῆς Ὁρθόδοξης Ἑκκλησίας γιὰ τὸν ιστορικὸν Ἰησοῦ. Ανέφερε ὅτι ἡ Ἑκκλησία μᾶς ἐπιδεικνύει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν ιστορικὸν Χριστό, ὅπως αὐτὸν ἀποτυπώνεται στὴν εἰκονογραφία, στὸ Σύμβολο τῆς

Πίστεως καὶ σὲ συγγράμματα τῶν Ἅγιών Πατέρων. Συμπερασματικά, ὁ κ. Αματζίδης τόνισε: «Ο Σωτήρας μᾶς Ἰησοῦς Χριστός ἤλθε καὶ ἔδρασε στὸν κόσμο γιὰ νὰ μᾶς ξαναφέρει κοντά στὸν Θεό Πατέρα του. Οἱ μαθητές καὶ οἱ μαθήτριες τοῦ Ἰησοῦ καὶ ὅσοι ἄλλοι τὸν εἶδαν καὶ τὸν ἀκούσαν διέσωσαν, στὶς ἀρχῆς προφορικά καὶ στὶς συνέχεια γραπτά, τὸν συνταρακτικὸν αὐτὸν ἐμπειρία τους. Οἱ χριστιανοί εἶναι κάτοχοι τῆς παράδοσης αὐτῆς καὶ ὀφείλουν νὰ τὴν ἐρευνοῦν ἐπισταμένα μὲ τὴν βοήθεια τοῦ νοῦ ποὺ τοὺς χάρισε ὁ Θεός. Έτσι καὶ περισσότερα μποροῦν νὰ μάθουν γιὰ τὸν ἄνθρωπον Ἰησοῦ καὶ νὰ τὸν γνωρίσουν καλύτερα καὶ νὰ ἀντλήσουν παραδείγματα γιὰ τὴν ζωὴ τους. Άν δέν τὸ πράξουν, τότε αὐτοὶ θά εἶναι οἱ καμένοι. Γιατὶ θά ἔχουν κάσει τὴν εὐκαρία νὰ γνωρίσουν, ἔστω καὶ μέσα ἀπὸ τὰ κείμενα, τὸν Ἰησοῦ ποὺ ἤλθε στὸν κόσμο καὶ θυσιάστηκε γιὰ τὴν ζωὴ τους».

Ἐπόμενος όμιλος ήταν ὁ κ. Ἰωάννης Καραβιδόπουλος, Ὁμότιμος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ὁ ὅποιος ἀνέπιυξε τὸ θέμα «Τί πραγματικά γνωρίζουμε γιὰ τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίᾳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπό ιστορικῆς πλευρᾶς».

Ο κ. Καθηγητής στὸ 1ο μέρος τῆς ώρας του ἀναφέρθηκε σὲ μαρτυρίες ιστορικῶν τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ, στὸ 2ο μέρος ἐκτίμησε θεολογικὰ τὸ θέμα τῆς σχέσεως τοῦ ιστορικοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας, διά μέσου τῶν αἰώνων, καὶ στὸ 3ο μέρος μίλησε γιὰ τὴν ἔρευνα τοῦ ιστορικοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ στὸν Ὁρθόδοξην θεολογίαν. Κατέληξε τονίζοντας ὅτι «μπορεῖ νὰ ὑποστηρίξει κανεὶς, τελικά, ὅτι κατὰ τὴν Ὁρθόδοξην θεολογίαν ιστορικά γνωρίζουμε τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ἀφενός μὲν μέσα ἀπὸ τὴν μαρτυρία τῶν πρώτων μαθητῶν Του, πού συνέγραψαν τὰ ιστορικῶς ἀξιόπιστα ἔργα τους (τὰ Εὐαγγέλια) καὶ ἀφετέρου μέσα ἀπὸ τὴν λειτουργικὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς οποία βίωσε διαχρονικά καὶ ζωντανά τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ μνύμα Του στὸν ἀνθρωπόπιτα. Στὸ ἐρώτημα, τέλος, ἐάν νὰ ἔρευνα γιὰ τὸν ιστορικὸν Ἰησοῦ παρά τὶς ὅποιες ἀποτυχίες της, προσφέρει κάτι στὴν Χριστολογία (δηλ. στὶς πίστη τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸν Χριστό), ἢ ἀπάντηση βρίσκεται στὶν ἐπαναφορά τῆς ισορροπίας πού ἀπαντᾷ στὴ φράση τοῦ ὄρου τῆς 4ης Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνας: ‘Ἐπόμενοι, τοίνυν, τοῖς ἀγίοις πατράσιν ἔνα καὶ τὸν αὐτὸν ὁμοιογεῖν υἱόν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, συμφώνως ἀπαντεῖς ἐκδιδάσκομεν... Θεόν ἀλληλῶς καὶ ἀνθρωπὸν ἀλληλῶς τὸν αὐτόν’. Σὲ ἀμφότερες τὶς Συνάξεις ἀκολούθησε διεζοδική συζήτηση καὶ ἡ σύνοψη τῶν συμπερασμάτων ἀπό τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἰγνάτιον. •

Βιβλιοπαρουσίαση

ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ (16ος-19ος αἰώνας)

Πρωτοπρεσβυτέρου Χρίστου Γ. Χαχαμίδην, Δρος Θεολογίας

Ἐνας νέος κληρικός τῆς Μητροπόλεως μας, ὁ Πρωτοπρεσβυτέρος Χρίστος Γ. Χαχαμίδης, δρ. Θεολογίας, συνέγραψε μιὰ περισπούδασιν μελέτη 500 σελίδων, ἀφιερωμένη στὶς βόρειες Σποράδες. Ἡ μελέτη ἀνύτι τυπώθηκε ἀπὸ τίς ἐκδόσεις «ΠΑΛΜΟΣ» στὸ Βόλο καὶ ἦδη εἶναι στὴ διάθεση τῶν ἐνδιαφερομένων. Τίτλος της: «Σύμβολον στὶς Εκκλησιαστικὴ καὶ Πνευματικὴ ιστορία τῶν Βορείων Σποράδων (16ος - 19ος αἰώνας).

«Ο πολιτισμός τῆς ἐπαρχίας τοῦ νησιωτικοῦ συμπλέγματος ὑπῆρχε ἀγνός μέχρι καὶ πρὶν λίγα χρόνια, ὅταν ὁ ἀδηφάγος τουρισμός δέν εἶχε ἐμφανιστεῖ». Αὐτὸν ἡ εἰσαγωγικὴ παραπήρηση τοῦ Συγγράφεα δείχνει τὴν πανθομολογούμενη διαπίστωση γιὰ τὴν φθορά ποὺ ἔχει ἐπιφέρει ὁ τουρισμός στὰ στολίδια αὐτά τῆς περιοχῆς μας, καὶ ὅχι μόνο. Μιὰ διαπίστωση, πού ἔκανε καὶ τὸν συνειδητό λειτουργὸ τοῦ Υψίστου νά ἀσχοληθεῖ μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πνευματικά στοιχεῖα ποὺ ἀποτέλεσαν τὴν οὐσία τῆς ζωῆς τους καὶ συνέβαλαν

στὸ νά κρατηθεῖ γιὰ αἰῶνες, «ἀγνός ὁ πολιτισμός τους», κάνοντάς τον γνωστό, ὅσο γίνεται εὐρύτερα.

Τὸ βιβλίο περιλαμβάνει τὴν γεωγραφική, γενικότερα (τίν) πνευματική, τὴν ἐκκλησιαστική καὶ τὴν ἐκπαιδευτική ιστορία τῶν Βορείων Σποράδων τῆς περιόδου ἀπὸ τὸν 16ο μέχρι καὶ τὸν 19ο αἰώνα, μιᾶς περιόδου ἰδιαίτερα σημαντικῆς, καθόσον περιλαμβάνει τὸ δεύτερην Ἐνετοκρατία, τὴν Τουρκοκρατία, τὴν Ἐλληνικήν Επανάστασην τοῦ 1821, τὴν σύσταση τοῦ νέου ἐλληνικοῦ κράτους, τὴν ἔλευσην τῶν Κολυβάδων πατέρων καὶ τὴν ἵδρυση τῆς Μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στὸ Σκιάθο. Παρουσιάζει, δηλαδή, μιὰ γενικὴ ιστορικὴ εἰκόνα γιὰ τὴν γνωστὴν σήμερα ἀνά τὸν κόσμο αὐτὴν περιοχὴν τῆς πατρίδας μας, δίνοντας, ταυτόχρονα, τὸ μνύμα νά κρατήσουμε οἱ νεώτεροι τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα τοῦ βίου τῶν πατέρων μας, τὰ ὅποια συνετέλεσαν στὸ νά μείνει τὸ Γένος ὄρθιο καὶ νά μπορεῖ νά συνεχίσει σήμερα τὸν πορεία του.

Τὸ βιβλίο μπορεῖ κανεὶς νά προμηθευθεῖ ἀπὸ τὸ βιβλιοπωλεῖο «Λύχνος» τῆς Μητροπόλεως μας καὶ ἀπὸ τὴν Ιερά Μονή Εὐαγγελισμοῦ Σκιάθου.

ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΞΕΝΑΚΗΣ

Τὸ βιβλίο κυκλοφορεῖ στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς Ι. Μητροπόλεως Δημητριάδος «ΛΥΧΝΟΣ» καὶ σὲ ὅλα τὰ χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα.

ΠΕΙΔΗΣΕΙΣ...

ΟΜΙΛΗΤΗΣ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Στό Διεθνές Συνέδριο, μέ θέμα «Ρατσισμός στό Έλληνικό ποδόσφαιρο», μίλησε (15/10) ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος. Τό Συνέδριο πραγματοποιήθηκε στό χώρο «Τεχνόπολις» του Δήμου Αθηναίων καί διοργανώθηκε ἀπό τήν FARE (Partner τῆς UEFA γιά θέματα ρατσισμού) καί τήν όργάνωση FOUL, σέ συνεργασία μέ τούς φορεῖς τού Έλληνικού ποδοσφαίρου, ὅπως τήν E.P.O. καί τή Superleague. Σκοπός τού Συνέδριου ἦταν ἡ ἀνάδειξη τού ποδοσφαίρου ώς ἀθλήματος χωρίς ἀποκλεισμούς, μέ στόχο τή βελτίωση καί τήν αὔξηση τῆς ἐκπροσώπησης τῶν μειονοτήτων ἀλλά καί τῶν γυναικῶν στό χώρο. Στήν ὅμιλία τού ὁ κ. Ιγνάτιος ἀναφέρθηκε στή δραστηριότητα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος στό χώρο τού ἀθλητισμοῦ καί εἰδικότερα τού ποδοσφαίρου, ὅπου ἀντιμετωπίζεται ἔμπρακτα καί ἀποτελεσματικά το φαινόμενο τού ρατσισμοῦ, μέ τή δημιουργία τῆς ὁμάδος «ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ», πού στελεχώνεται ἀπό ἀθλητές POMA καί συμμετέχει στό πρωτάθλημα τῆς Α' ΕΠΣΘ. Οι διοργανωτές τού Συνέδριου ἔξηραν τής πρωτότυπες πρωτοβουλίες τής Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας στό χώρο τού ἀθλητισμοῦ καί τής ἀντιμετώπισης τού ρατσισμοῦ, ἐνώ οι ποδοσφαιρικές ὁμάδες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καί τῆς Σκοπέλου, μέσω μᾶς διαδικασίας πού ἀκολουθεῖ ἡ FARE, ἐντάχθηκαν στό πρόγραμμα κατά τού ρατσισμοῦ, λόγω τῆς δράσης τους καί τόν ἀντίτυπο πού αὐτή εἶχε στής τοπικές κοινωνίες, ἐνώ θά ἀξιοποιήθουν περαιτέρω στήν προσπάθεια καταπολέμησης ρατσιστικῶν φαινομένων στό χώρο τού ποδοσφαίρου.

ΣΠΟΥΔΗ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥΣ

Ξεκίνησε τή λειτουργία του, γιά τό τρέχον Ἱεραποστολικό ἔτος, τό Φροντιστήριο Λειτουργικῆς Γλώσσας τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, πού ἀπευθύνεται σέ ὄσους ἐνδιαφέρονται γιά τήν σπουδή στή Λειτουργική γλώσσα τῶν Ἱερῶν κειμένων τῆς Λατρείας τῆς Ἐκκλησίας. Τό φροντιστήριο θά λειτουργεῖ στόν Ἱερό Ναό Ἀγίων Θεοδώρων Βόλου, μέ ύπερθυνη τήν Ὁσιολογιωτάπι Μοναχή Λαυρεντία, ἀδελφή τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Λαυρεντίου Πηλίου, καί θά ἔχει

γενικό θέμα «Τά Ἀποστολικά ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν τού ἐνιαυτοῦ». Ὁ Ἀγιασμός τῆς ἐνάρξεως τελέστηκε (20/10) ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ιγνάτιο, ὁ ὅποιος ἐπεσήμανε τή σπουδαιότητα αὐτῆς τῆς πρωτοβουλίας, καθώς ἀποσκοπεῖ στήν ἐξοικείωση τού λαού τού Θεοῦ μέ τίν γλώσσα τῆς Θείας Λατρείας καί τῶν Γραφῶν, γεγονός πού θά συμβάλει στήν συνειδητή καί μετ' ἐπιγνώσεως συμμετοχή στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Τά μαθήματα θά πραγματοποιούνται κάθε Δευτέρα ἀπό 8 ἕως 9 μ.μ.

Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΜΕ ΘΕΜΑ: «ΟΙ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΡΟΜΑ»

Μέ μεγάλη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε (18-19/10) στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας τό Β' Πανελλήνιο Συνέδριο Ποιμαντικῆς καί Διακονίας Φυλακῶν, πού διοργάνωσε ὁ Σ. Σ. Κ. «Ο Ἐσταυρωμένος». Κεντρικό θέμα τού Συνέδριου ἦταν «Οι ἄγνωστοι POMA: διάλογος γιά τήν ταυτότητα, τήν ἐκπαίδευση καί τήν κοινωνική τους ἔνταξη». Στό

Συνέδριο παρέστησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σισανίου καί Σιατίστης κ. Παῦλος, ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, πλῆθος ἐθελοντῶν τού Συλλόγου καί ἐκπρόσωποι τῆς κοινότητας τῶν POMA. Τήν ἔναρξη τού Συνέδριου κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, ὁ ὅποιος ἀναφέρθηκε στό ἔργο τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας γιά τούς POMA, μέσω τοῦ

«Ἐσταυρωμένου» καί τῆς

ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος

«Δημητριάς», πού ἀποσκοπεῖ στήν ὄμαλή κοινωνική τους ἔνταξη καί στήν ἀποφυγή τῆς παγίδας τῆς παραβατικότητας.

«Ο Πρόεδρος τού Σ.Σ.Κ. «Ο

«Ἐσταυρωμένος», Πρωτ.

Θεόδωρος Μπατάκας, στόν χαιρετισμό του ἐπεσήμανε ὅτι

«Σᾶς καλέσαμε μέ τή διάθεση

νά μαθητεύσουμε κοντά σας, νά γίνουμε σοφότεροι μέσα στή δική σας ἐμπειρία καί ὅλοι μαζί νά ἀποκαταστήσουμε τό ἀνθρώπινο πρόσωπο, ὅπου αὐτό καταρρακώνεται

ἀπό τής προσωπικές καί συλλογικές ἀστοχίες...». Ἀκολούθησαν εἰσηγήσεις ἀπό

εἰδικευμένους στό συγκεκριμένο καί εὐρύτερο κοινωνικό ἔργο Κληρικούς καί λαϊκούς, ἐπιστήμονες, Κοινωνικούς Λειτουργούς, ἀλλά καί Ρομά, πού ἀνέδειξαν ὅλες τής πινακές

τού ἔργου τους γιά τούς POMA, ἀλλά καί τής δυσκολίες σέ θέματα ἐκπαίδευσης, παραβατικότητας, κοινωνικοποίησης κ.ἄ. Τήν Κυριακή 19/10, στό Πν. Κέντρο τῆς Ἱερᾶς

Μητροπόλεως, πραγματοποιήθηκε καλλιτεχνική ἐκδήλωση, κεντρικό ρόλο στήν ὅποια εἶχε τό 10ο Δημοτικό Σχολεῖο Ἀλιβερίου μέ τούς POMA μαθητές του, πού κατέπληξαν

μέ τής δεξιότητες καί τή ζωντάνια τους. Στό τέλος τῆς ἐκδήλωσης παρουσιάστηκαν τά Συμπεράσματα καί οι Προτάσεις τού Συνέδριου, τά όποια οι ἐνδιαφερόμενοι μπορούν νά δοῦν στήν ίστοσελίδα τοῦ «Ἐσταυρωμένου» <http://estavromenos.blogspot.gr>.

ΑΡΩΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟ ΒΟΛΟΥ

Μεγάλη Χριστουγεννιάτικη Συναυλία Βυζαντινής και Παραδοσιακής Μουσικής πραγματοποιήθηκε (7/12) στόν Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Βόλου. Σπί Συναυλία συμμετεῖχαν: ή Βυζαντινή Χορωδία «Φιλοαθωνίται» και ή Παραδοσιακή Χορωδία της Ανωτάπης

Έκκλ/κῆς
Ακαδημίας
Θεού/νίκης, υπό τή
δ/νση τού κ.
Δημητρίου
Μανούση,
Πρωτοψάλτου τού Ι.
Ναού Παναγίας
Όδηγητρίας
Θεοσαλονίκης,
Διδάσκοντος της
Ανωτάπης
Έκκλ/κῆς

Ακαδημίας Θεοσαλονίκης. Οι δύο Χορωδίες ἀφοσιανά ἀριστείς ἐντυπώσεις στό πολυπλοθές κοινό, ἀποδίδοντας, ή μέν πρώτη πρωτότυπους ύμνους τῆς Χριστουγεννιάτικης ύμνολογίας και ή δεύτερη χριστουγεννιάτικα κάλαντα ἀπό ὅλη τήν Ελλάδα και τίς ἀλησμόντες πατρίδες. Τήν ἐκδήλωση εὐλόγησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, ὁ ὁποίος συνεχάρη τούς χορωδούς και ἐπεσήμανε τό νεαρό της ήλικιας τους, πού συνιστά ἐλπίδα γιά τό μέλλον τῆς Βυζαντινῆς Ψαλτικῆς μας παράδοσης.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ BYZANTΙΝΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

Τόν Αγιασμό ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς Αγιογραφίας «Διά κειρός», γιά τή νέα ἐκπαιδευτική χρονιά, τέλεσε (20/10) ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ιγνάτιος στό Πολιτιστικό Κέντρο Νέας Ιωνίας. Μαζί μέ τόν Αγιασμό, ἔγιναν τά ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως βυζαντινῆς

Ζωγραφικῆς, στήν
όποια φιλοξενήθηκαν
ἔργα ἀπό τό
Θεολογικό
Πανεπιστήμιο
«Πατριάρχης
Ἰουστινιάν» τοῦ
Βουκουρεστίου, ἀπό τό
παιδικό τμῆμα τῆς
Σχολῆς και ἀπό τό
τμῆμα τῶν παιδῶν μέ
εἰδικές ἀνάγκες

(Α.μ.Ε.Α.) Στόν χαιρετισμό του ὁ κ. Ιγνάτιος συνεχάρη τούς συντελεστές τῆς Ἐκθέσεως, ἐξέφρασε πήν εὐαρέσκειά του γιά τήν ἄφογη λειτουργία τῆς Σχολῆς Αγιογραφίας «Διά κειρός», υπό τήν διεύθυνση τού Πρωτ. Δημητρίου Κατούν και τόνισε πήν συμπαράστασην και συναντίληψη τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας στίς οἰκογένειες μέ ΑμΕΑ. Ἡ ἐκθεση λειτούργησε μέχρι τής 30/10.

ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΕΣ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

Τρεῖς Κληρικολαϊκές Συνάξεις πραγματοποιήθηκαν σέ κατά τόπους
· Αρχιερατικές Περιφέρειες, στό πλαίσιο τῆς ἐπί τόπου ἐπικοινωνίας τού
Σεβασμιωτάτου μέ τούς Κληρικούς και τά λαϊκά στελέχη τῶν ἐνοριῶν τῆς
περιφέρειας. Ἡ πρώτη ἔλαφε
χώρα (10/11) στό Σουρλίγκειο

Γροκομείο Καναλίων, ἡ
ἐπόμενη (17/11) στόν Ιερό Ναό

· Αγίου Γεωργίου Νέας

· Αγχιάλου και ή τρίτη στό Πν.

Κέντρο τού Ιερού Ναού · Αγίων

· Αντωνίων · Αγίας

(19/11). Στίς Συνάξεις,

προεδρεύοντος τού Σεβ.

Μητροπολίτου μας κ.

· Ιγνάτιου, συμμετεῖχαν ὁ

Πρωτοσύγκελλος τῆς

· Ιερᾶς Μητροπόλεως

· Αρχιμ. Δαμασκηνός

Κιαμέτης, καθώς και οί

Κληρικοί, οί Έκκλ/κοί

Σύμβουλοι και τά

στελέχη τῶν ἐνοριῶν

τῶν ὡς ἄνω · Αρχιερατικῶν Περιφερειῶν. Ὁ κ. Ιγνάτιος μίλησε γιά τήν
ἐνόπτητα τού · Εκκλησιαστικού Σώματος, ὃπως ἐκφράζεται στή Θεία

Λειτουργία, σημειού ἀναφορᾶς τῆς ὁποίας, σέ κάθε ἐνορία, είναι ὁ Ιερεύς.

· Ολοι οἱ Ιερεῖς τελούν τή Θεία Λειτουργία στό ὄνομα τού · Επισκόπου

τους, γεγονός πού συνιστά τήν μεταξύ τους Μυστηριακή ἔνωση. Τίποτα,

ὅμως, ἀπ' αὐτά δέν ἔχει πραγματική ἀξία, κωρίς τή συμμετοχή τῶν πιστῶν, καθώς ὅλοι μαζί, Κλῆρος και λαός, συγκροτοῦμε τήν Εκκλησία. Τέλος,

εύχαριστης τά μέλη τῶν ἐνοριῶν γιά τό ἔργο πού ἐπιτελοῦν, ἐνώ

ἀκολούθησε ἐκτενής διάλογος γιά τρέχοντα προβλήματα, τό σύγχρονο

πλαίσιο μέσα στό ὁποίο καλεῖται ἡ Εκκλησία νά διακονήσει τούς

ἄνθρωπους και τήν ἀνάγκη ἐπανεκκίνησης τῆς κατίκησης.

ΝΕΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Μέ τήν δέονσα λαμπρότητα και ἰεροπρέπεια ἡ Τοπική μας Εκκλησία τίμησε
τήν μνήμην τού Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τού Μυροβλύτου. Ὁ Σεβ.

Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος καροσάτησε στό Μέγα Πανηγυρικό

· Εσπερινό στόν πανηγυρίζοντα ομώνυμο Νάο

τού · Αλμυροῦ, ὅπου κήρυξε τήν θεῖο λόγο.

· Ανήμερα τῆς ἑορτῆς λειτούργησε τήν Ιερό Ναό

· Αγίου Δημητρίου Βόλου, σημειώνοντας
πλήθης πιστῶν. Κατά τή Θεία Λειτουργία ὁ κ.

· Ιγνάτιος τέλεσε τήν εἰς Πρεσβύτερον

Χειροτονία τού Διακόνου τού Ναού π. Γαβριήλ

Βοϊτσέσκου, ἐγγάμου Κληρικοῦ ἐκ Ρουμανίας,

πατρός ἐνός τέκνου και υἱού Ρουμάνου

Κληρικοῦ, πού διακονεῖ στήν Ιερά Μητρόπολη

Κερκύρας. Στήν προσδαλιά του πρός τόν

χειροτονούμενο ὁ Σεβασμιώτατος τού ἐπεσήμανε

μεταξύ ἀλλων: «· Αναλαμβάνεις τήν Ιερωσύνην σέ

μία δύσκολη περίοδο, πού, ὅπως δείχνουν τά

γεγονότα, θά ἔξελιχθεῖ μέ τραγικό τρόπο, γι'

αὐτό, τό μαρτυρικό παράδειγμα τού · Αγίου

Δημητρίου πρέπει νά είναι πάντα το πρότυπο σου...». Κάλεσε, ἐπίσης, τόν νέο

Πρεσβύτερο νά διακονεῖ τό μυστήριο τῆς ἐνόπτητας τῆς Εκκλησίας, κέντρο τῆς

όποιας είναι ὁ Αγία Τράπεζα. «· Από ἐκεῖ ἀπορρέει ἡ ἀλληλεγγύη και ἡ

φροντίδα μας γιά τόν κάθε ἀνθρώπο». Ζήτησε, ἀκόμα «νά ψάξεις ἐσύ νά βρεῖς

τό ξεστραπισμένο ποίμνιο σου, κατά τό πρότυπο τού Χριστοῦ. Νά ἀναζητήσεις

και τόν τελευταῖο, μέ ἔργα ἀγάπης και συμπαραστάσεως, παρηγορίας,

ἐμπρακτης προσφορᾶς και θυσίας. Νά ἐμπνεύσεις στούς ἀνθρώπους τῆς

ἐποχῆς μας τήν ἐλπίδα, νά μήν ἀφίσεις νά παρασυρθοῦν ἀπό τήν ἀπελπισία

στήν όποια τούς ὁδηγοῦν τά προβλήματα τῆς ζωῆς. Νά είσαι ἀνιδιοτελής,

ἀξιοπρεπής και τίμιος...». · Ο νέος Πρεσβύτερος θά ἀναλάβει καθήκοντα

· Εφημερίου στόν Ιερό Ναό Εισοδίων τῆς Θεοτόκου · Άνω Βόλου.

· ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣ 9

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ·ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Σπήν Κέρκυρα βρέθηκε (1-2/11) ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ιγνάτιος, προκειμένου νά προεξάρχει τῆς Ἱερᾶς Πανηγύρεως τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ θαύματος τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος, μέ τό ὅποιο διέσωσε τό νησί ἀπό τὸν πανώλη τὸ 1673. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τελέστηκε πανηγυρική - πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ.

Μητροπολίτου μας κ. Ιγνατίου, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ.

Μητροπολίτων Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου, Κερκύρας κ. Νεκταρίου καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Κερνίτης κ. Χρυσάνθου. Στό κήρυγμά του ὁ κ. Ιγνάτιος, στηριγμένος στὸν Ἀποστολικό λόγο «Ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοὶ Χριστός», ἐπεσήμανε ὅτι «ἡ ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ στὸν Ἐκκλησίᾳ εἶναι μία συλλειτουργία μέ τὸ Χριστό καὶ τοὺς Ἅγιους,

εἶναι ἡ ἐμπειρία τῶν ἐσχάτων, εἶναι ἡ κοινωνία τῆς ἀγάπης μέ τὸν πλησίον καὶ αὐτὸ σπήν Κέρκυρα εἶναι μιὰ ἰδιαίτερη εὐλογία, κάρο σπήν παρουσίᾳ τοῦ ἀφθάρτου σκηνώματος τοῦ Ἅγιου Σπυρίδωνος». Τόνισε, ἐπίσης, ὅτι «ὁ Ἀγιος Σπυρίδων είχε τρία χαρακτηριστικά τῆς Παύλειας ζωῆς: τό μοστρίο τῆς κοινωνίας μέ τὸ Χριστό, τὸν ἐμπιστοσύνη πού νικᾷ τὸν λογική καὶ τὸν στηριγμένον στὸν ἀγάπην πρός τὸ Χριστό καὶ τὸν συνάνθρωπο ἐνόπιτα. Αὐτὸς ἡ ὁδός εἶναι βίωμα καὶ ὅχι θεωρία. Βιώνεται στὸν Ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ καθένας ἀπό ἐμας καλεῖται νά μιμηθεῖ τὸν Ἀγιο Σπυρίδωνα, ἔχοντας ὡς βάση τῆς ζωῆς τοῦ νίκη κατά τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου, τὸν μύμηση τοῦ Χριστοῦ στὸν ἀγάπην καὶ τὸν κοινωνία μαζί Του τόσο στὸν Θεία Εὐχαριστία ὅσο καὶ στὸν ἀπλότητα τῆς προσφορᾶς...».

Ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τοῦ ἵερου Σκηνώματος τοῦ Ἅγιου Σπυρίδωνος στοὺς δρόμους τῆς πόλης. Σέ προσφάντη του πρός τοὺς πολυπληθεῖς προσκυνητές ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτάριος τόνισε πώς «ὁ Ἀγιος Σπυρίδων δείχνει ὅτι ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἀνθρώπων σὲ μία ἀνευρητικά ἐποχή εἶναι ἡ πίστη...».

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΤΟ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ

Μέ τὸν δέουσα ἱεροπρέπεια πραγματοποιήθηκαν (19/10) τὰ Θυρανοῖξια τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου Ἅγιου Βασιλείου καὶ Ἅγιας Φωτεινῆς Βελεστίνου, μιὰ ἐπιθυμία καὶ ὄνειρο πολλῶν χρόνων ἀπό τὸν περίοδο πού οἱ πρῶτοι πρόσφυγες ἀπό τὴν Μ. Ἀσία, τὸν Καππαδοκία καὶ τίς περιοχές τοῦ Πόντου, ἔφτασαν στὰ κώματα τῆς γενέτειας γῆς τοῦ Ρήγα Φεραίου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης

Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, ὁ ὅποιος τέλεσε τὰ Θυρανοῖξια, τόνισε ὅτι, μέ τὸν ἐνόπιτα καὶ τὸν ἀγάπην στὸ Χριστό, σέ αὐτά τὰ δύσκολα χρόνια πραγματοποιοῦνται θαύματα. Τὴν τελετὴν τίμησαν μέ τὸν παρουσία τους οἱ Βουλευτές

Μαγνησίας κ.κ. Ζέτα Μακρῆ καὶ Μαρίνα Χρυσοβελώνη, οἱ Ἀντιπεριφερειάρχες Μαγνησίας κ.κ. Δωροθέα Κολυνδρίνη καὶ Ἀργύρης Κοπάνας, ὁ Δήμαρχος Βελεστίνου κ. Δημήτριος Νασίκας, οἱ πρώτοι Δήμαρχοι κ.κ. Γεροβασίλης, Καζᾶς, Κανάρης καὶ Λαϊτσου, ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καὶ πλῆθος κόσμου.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ ΣΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟ

Ἐθιμοτυπική ἐπίσκεψη στὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ.

Ἴγνατιο πραγματοποίησε (16/10) ὁ Ἀστυνομικός Διευθυντής Μαγνησίας κ. Ιωάννης Τόλιας, ἐπί τῆς ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του.

Σπή συνάντηση τῶν δύο ἀνδρῶν ἐπαναβεβαιώθηκαν οἱ ἔξαιρετικές σχέσεις τῆς Τοπικῆς μας

Ἐκκλησίας μέ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, ἡ ἀμέριστη ἐμπιστοσύνη πρός τοὺς ἄνδρες καὶ τίς γυναικεῖς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, καθὼς καὶ

ἡ συνεργασία σὲ πολλά καὶ συνεισφορᾶς στὸ ἔργο τῆς Ἀστυνομίας, πού, ἐκ μέρους τῆς Τοπικῆς

Ἐκκλησίας, ἀναλαμβάνει καὶ ὑλοποιεῖ ὁ Σ.Σ.Κ. «Ὁ Ἐσταυρωμένος».

Ο κ. Τόλιας ζήτησε τὸν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπί τῆς ἀναλήψει τῶν νέων καὶ ὑψηλῶν καθηκόντων του καὶ ἔξεφρασε πόνησην τὸν εὐγνωμοσύνη τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου γιά πίνακα προφόρα συνεργασία τῶν δύο πλευρῶν, ἐπ' ὧφελεία τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

ΣΤΙΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Μέ λαμπρόπτη καὶ ἱεροπρέπεια ἑορτάστηκε (7-8/11) ἡ Σύναξη τῶν

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν στὸν ὁμώνυμη Ἱερά Μονή τοῦ Πιλίου,

προεξάρχοντος τοῦ Πανιερώτατου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ.

Ἀθανασίου, τὸν ὅποιο πλαισίωσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ιγνάτιος.

Σπή συμμετεῖχαν πλῆθος Κληρικῶν, ἀντιπροσωπεῖς Ἱερῶν Μονῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Λιμενικῶν Ἀρχῶν καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, ἐνῶ

ἰδιαίτερα σημαντική ἦταν ἡ προσέλευση πλήθους προσκυνητῶν πού κατέκλυσαν τοὺς κώρους τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ο Πανιερώτατος κήρυξε τὸ θεῖο λόγο καὶ ἀναφέρθηκε στὸν παρουσία τῶν Ἀγγελικῶν Ταγμάτων στὴν ζωὴ μας. Σημείωσε ὅτι κύριο ἔργο τους εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅτι ἀποτελοῦν τοὺς βοηθούς

καὶ συνοδοιπόρους τοῦ κάθε Χριστιανοῦ στὸν καθημερινή ζωὴ. Τόνισε δέ ὅτι εἰδικά

σήμερα, στὶς κρίσιμες ἡμέρες πού διανύουμε, ἡ παρουσία τῶν Ἀγγέλων

ἀποτελεῖ μεγάλη παρηγορία καὶ σπήριγμα γιά ὅλους. Ο κ. Αθανάσιος προεξῆρχε τῆς

Ἱερᾶς Πανηγύρεως καὶ στὸν Ἱερό Ναό

Ἄγιου Νεκταρίου Νέας Ιωνίας (8-9/11)

παρουσίᾳ πλήθους πιστῶν. Στὸ κήρυγμά του τόνισε ὅτι τὸ μήνυμα πού στέλνει σὲ ὅλους

μας σήμερα ὁ Ἀγιος Νεκτάριος εἶναι ἡ υπομονή στὶς θλίψεις. Τά παθήματα καὶ οἱ

δοκιμασίες τοῦ βίου μποροῦν νά μεταποιηθοῦν σὲ

διάνια ζωῆς. Νά μήνη ἀπελπιζόμαστε, νά μήνη ἀπογονεύμαστε.

“Οσο πολύ δοκιμαζόμαστε σ’ αὐτή τή ζωή, τόσο

περισσότερο ὁ Θεός μᾶς εὐλογεῖ.

ΒΙΩΜΑΤΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣ

Μία πρωτότυπη έμπειρια ξέποσαν οι μαθητές του Γυμνασίου και του Γενικού Λυκείου Ζαγοράς, καθώς συμμετείχαν (6/11) στη μαθητική έποπτική Θεία Λειτουργία, που τελέσθηκε στόν Ιερό Ναό Ἀγίας Κυριακῆς από τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἰγνάτιο, ὁ ὅποιος εἶχε προσκληθεῖ γιά τὸ σκοπό αὐτό.

‘Ο Σεβασμιώτατος σέ τακτά διαστήματα διέκοπτε τὸ Μυστήριο καὶ ὁ Θεολόγος τῶν σχολείων

Σωτήρης Τσιτσιρίγκας ἐρμήνευε τὰ τελούμενα κατά τὴν λατρεία, τίς ἴστορικές καὶ συμβολικές διαστάσεις τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Οἱ μαθητές ἀνταποκρίθηκαν μὲν ἔντονο ἐνδιαφέρον καὶ προσοχή στὴ βιωματική αὐτή δραστηριότητα.

Κορύφωση τῆς συμμετοχῆς

τούς ὑπῆρξε ἡ σχεδόν καθολική προσέλευσή τους στὴ Θεία Κοινωνία. Στὴ συνέχεια ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπισκέφθηκε τὸ σχολικό κτίριο, ὃπου ἔγινε δεκτός μὲν θερμές ἐκδηλώσεις ἀπό τοὺς μαθητές καὶ τὸ διδακτικό προσωπικό. Στὸ γραφεῖο τῶν καθηγητῶν συζήτησε μὲν τούς ἐκπαιδευτικούς καὶ ἔγινε ἀποδέκτης τῶν παιδαγωγικῶν προβληματισμῶν τους, ἀλλὰ καὶ τῶν δυσκολιῶν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου ἀπό τὴν σύγχρονη οἰκονομική κρίσην. Ἀντίστοιχη έμπειρια εἶχαν οἱ μαθητές

τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Λυκείου Τσαγκαράδας, μέν τούς ὅποιους συναντήθηκε (20/11) ὁ Σεβασμιώτατος, ὥστε ἀπό πρόσκληση τοῦ Λυκείου κ. Ἀδάμου Μουζουρῆ. Ὁ κ. Ἰγνάτιος τέλεσε ὑποδειγματική Θεία Λειτουργία γιά τοὺς Μαθητές καὶ τοὺς Καθηγητές τους, στόν Ιερό Ναό Ἀγίας Παρασκευῆς Τσαγκαράδας. Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὴ δημιουργία τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἔργο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ στὴ Θεία Λειτουργία ὡς ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ κ. Ἰγνάτιος διένειμε σὲ ὅλα τὰ παιδιά τὴν Καινὴ Διαθήκη καὶ ψυφιακούς δίσκους μὲν τῷ πατέρᾳ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Σεβασμιώτατος, τέλος, λειτούργησε γιά τοὺς μαθητές τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀνακαστᾶς, στόν Ιερό Ναό Τιμίου Προδρόμου Ἀνακαστᾶς (3/12).

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο ΙΕΡΟΨΑΛΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

‘Ο Σύνδεσμος Ιεροψαλτῶν Βόλου «Ιωάννης ὁ Κουκουζέλης» τίμησε (16/11) στόν Ιερό Ναό Ἀγίου Δημητρίου Ἀλμυροῦ τὸν Ιεροψάλτη Αποστόλο Παππά, γιά τὸν, ἐπὶ 45 ἔτη, ὑπηρεσία του σὲ Ιεροψαλτικά

Ἀναλόγια Ἱερῶν Ναῶν τῆς περιοχῆς Πτελεοῦ καὶ Σούρπης, τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας Ἀλμυροῦ. Ἡ κορωδία τοῦ Συνδέσμου Ιεροψαλτῶν, ὑπὸ τὴν κορωφαρία τοῦ Λαμπαδαρίου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ιεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Βόλου καὶ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου, κ. Εὐσταθίου Γραμμένου, ἀπέδωσε ἐκκλησιαστικούς ὄγκους. Ὁ Α' Ἀντιπρόεδρος κ.

Βασίλειος Πρασσᾶς, Πρωτοψάλτης τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἀλμυροῦ, μίλησε γιά τὸν Ιεροψαλτικὸ βίο τοῦ τιμωμένου. Τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας ἐκπροσώπησε ὁ Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ὁ ὅποιος ἀπένειμε καὶ τὸν τιμητικὸν πλακέτα στὸν τιμώμενο.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΣΥΖΥΓΟΥΣ ΚΑΙ ΓΟΝΕΙΣ

Πλῆθος νέων γονέων καὶ συζύγων, μελῶν τῶν ἐνοριακῶν Σχολῶν Γονέων, συγκεντρώθηκε (9/11) στὸ Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, ἀνταποκρινόμενο στὸν πρόσκληση τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας γιά ἔνα

αὐθεντικό διάλογο ἀγάπης, μὲν ἐπίκεντρο τὸν ιερό θεσμὸν τῆς οἰκογένειας. Κεντρικός ὄμιλόπης ἦταν ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος, ὁ ὅποιος ἀνέπιυς τὸ θέμα «Ἡ συναγική καὶ ἡ γονεϊκή σχέση στὸν Ὁρθόδοξην παράδοσην». Ὁ κ.

Ἀθανάσιος, μὲ τὸν μεστό καὶ γλυκύ λόγο του, ἀναφέρθηκε στὸν ἀνάγκην ἐπικοινωνίας μέσα στὴν οἰκογένεια, μεταξύ των συζύγων καὶ τῶν παιδῶν μὲ τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ καὶ στὸν ἀνάγκην τοῦ «ἀκούειν» ὁ ἔνας τὸν ἄλλο. Ἐπεσήμανε ὅτι δέν ὑπάρχουν ἀπαντήσεις γιά ὅλα τὰ

ζητήματα, ἀλλὰ ἐνίοτες ἀπαιτεῖται στιοπή, ἡ ὅποια πρέπει νά μετατρέπεται σὲ προσευχή. Ἀναφέρθηκε στὸν ἀγάπη, ὡς προστάθεια κατανόησης τῆς θέσης τοῦ καθενός, ἐνῶ τόνισε τὸν ἀνάγκην τὰ ἀνδρόγυνα νά λειτουργοῦν ὡς ἔνας ἄνθρωπος καὶ ὅχι ὡς ἔχωριστές ὄντότητες μέσα στὴν οἰκογένεια. Τίνη ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ.

Ποιμέναρχης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὅποιος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν

Μητροπολίτη Λεμεσοῦ γιά τὴν παρουσία του στὴν Τοπική μας

Ἐκκλησία, ἔκανε τὴν παρουσίαση τοῦ βιβλίου «Γάμος καὶ οἰκογένεια» τῶν ἐκδόσεων «Ἄρχονταρίκη».

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έτος 33ο • Ἀρ. Φύλλου 403-404 • Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2014

Έκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνάτιος
Διεύθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου
Φιλολογική
ἐπιμέλεια: Χρίστος Δ. Ξενάκης
Υπεύθυνος
κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη
Έκτυπωση &
Βιβλιοδεσμία: ΠΑΛΜΟΣ

Ίδιοκτησία: Ιερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΣΤΟ LONDON SCHOOL OF ECONOMICS

Στις 12/11/2014 το Έλληνικό Παραπροπτέριο του London School of Economics διοργάνωσε με ίδιαίτερη επιτυχία δημόσια διάλεξη με θέμα «Η Εκκλησία της Ελλάδος και η οικονομική κρίση». Τόν Σεβασμιώτατο παρουσιάσε στο κοινό ό Διευθυντής του Έλληνικού Παραπροπτέριου Καθηγητής Kevin Featherstone, ό όποιος είχε και τό συντονισμό της έκδηλωσης και ο όποιος στη σύντομη είσαγωγή του, άφοι ανέδειξε τή δυσκολία και τήν κριτικότητα του θέματος, υπογράμμισε τήν σπουδαιότητα του έργου πού έπιελείται από τη Μητρόπολη Δημητριάδος και τήν Ακαδημία Θεολογικών Σπουδῶν. Στό πλάισιο της έκδηλωσης διερευνήθηκαν οι ποικιλες επιπτώσεις της τρέχουσας οικονομικής κρίσης, καθώς και ο τρόπος πού ή Έκκλησία της Ελλάδος ανταποκρίθηκε και συνεχίζει νά ανταποκρίνεται σ' αυτήν, λαμβάνοντας παράλληλα ύπ' όψη τόν κεντρικό ρόλο πού έχει διαδραματίσει ιστορικά ή Έκκλησία και τή θέση πού αυτή κατέχει στό δημόσιο χώρο. Στήν όμιλα του ό. Ιγνάτιος, άφοι περιέγραψε με συντομία τίς τραγικές επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης γιά τή ζωή τών Έλληνων πολιτών και παρουσίασε δρισμένες βασικές όψεις της διαφορετικής (ἀπό τό κυρίαρχο νέο-φιλελεύθερο μοντέλο) θέση-πολιτικής αντιληψης πού προτείνεται από τήν Έκκλησία, στάθηκε σέ συγκεκριμένες πρακτικές με τήν όποιες ή Έκκλησία από τήν άρχη της κρίσης ανταποκρίθηκε στής έπειγουσες άνάγκες και προκλήσεις του λαού μας, ένω δέν άπερψη με διάθεση ειλικρίνειας τήν αυτοκριτική γιά τά «κακώς κείμενα» πού δυστυχώς έχουν έμφιλοχωρήσει μέχρι και έντος του έκκλησιαστικού σώματος. Κλείνοντας τήν είσημησή του ό Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε και στής νέες προκλήσεις πού ή Όρθοδοξη Έκκλησία καλείται νά αντιμετωπίσει στόν άπόνο της κρίσης και πού άγγίζουν, μεταξύ άλλων, όψεις της σχέσης πού μέ τήν πολιτεία άλλα και τρόπους έναλλακτικής χρηματοδότησης τών δράσεών της και τών έθελοντων κληρικών της.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΟΥ «ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ»

Δύο πολύ σημαντικές πολιτιστικές έκδηλωσεις, μέ σκοπό τήν ήθική και οικονομική στήριξη του Κέντρου Σίτισης του Μητροπολιτικού Ίερου Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου «ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ»,

πραγματοποιήθηκαν στήν πόλη μας (29-30/11). Η πρώτη (29/11) ήταν ή συναυλία της Βοδιώτικης Χορωδίας στό Πν. Κέντρο της Ιερᾶς Μητροπόλεως, πήν όποια παρακολούθησαν πολλοί φιλόμουσοι συμπολίτες μας. Η

δεύτερη (30/11) ήταν τά έγκαίνια της Έκθεσης Φωτογραφίας του Καλλιτέχνη κ. Άργυρου Ζαφειρίδη, πού φιλοξενήθηκε στόν έκθεσιακό χώρο του Κινηματογράφου «Αχίλειον». Γιά τής σημαντικές αύτές κοινωνικού χαρακτήρα πολιτιστικές πρωτοβουλίες μήποσε ό Πρωτ. Χαρήλαος Παπαγεωργίου, Προϊστάμενος του Μητροπολιτικού μας Ναού, εύχαριστώντας τούς έμπνευστές και συντελεστές τους. Από τή μεριά του, ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ιγνάτιος, έπαινεσε τόσο τήν Χορωδία, όσο και τήν Καλλιτέχνη κ. Ζαφειρίδη, γιά τήν έμπρακτη εύαισθησία τους στά κοινωνικά προβλήματα και τήν συναντήληψη πού, μέ τήν τρόπο τους, έπιδεικνύουν, στό πολυσύμαντο φιλανθρωπικό έργο της Τοπικής μας Έκκλησίας, στήν κορυφή του όποιου βρίσκεται τό «ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ».

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Πραγματοποιήθηκε (26/11) στό Πν. Κέντρο μά έξαιρετική έκδηλωση, μέ άφορμή τήν Παγκόσμια Ήμέρα γιά τήν έξαλειψη τής βίας κατά τών γυναικών μέ τίτλο: «ΓΥΝΑΙΚΑ-ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΣΤΟ ΦΩΣ, ό ρόλος και ή θέση της γυναίκας στήν κοινωνία και τόν κόσμο πρίν και μετά τόν Ιησού Χριστό». Τήν έκδηλωση συνδιοργάνωσαν ή Τοπική μας Έκκλησία, τό Όρθοδοξο Δίκτυο Ενημέρωσης και ή Agape. Η έκδηλωση άρχισε μέ τραγούδια γιά τή γυναίκα από βολιώτικο μουσικό σχήμα, ένω μεταδόθηκε ήχογραφημένο μήνυμα του Προέδρου τού Όρθοδοξου Δικτύου Ενημέρωσης Ίερομ. Μακαρίου, Γέροντος τού Ιερού Χιλανδαρίου Κελλίου Γενέσιον τής Θεοτόκου «ΜΑΡΟΥΔΑ» Αγίου Όρους. Ακολούθησε ή προβολή τής ταινίας «ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΑ Η ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ: Η ζωή τού Χριστού μέσα από τά μάτια της». Τήν έκδηλωση έκλεισε ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ιγνάτιος, ό όποιος εύχαριστώς τούς συντελεστές και τόνισε ότι «καταδικάζουμε κάθε πράξη βίας, άλλα οί άνθρωποι της Έκκλησίας πρέπει νά προσέξουμε τόν πειρασμό μιᾶς άλλης σκληρότητας, πνευματικής, μέ έξαρτησεις, προσωπολατρίες, μέ έμμονές, μέ ύποταγή σέ έγωισμούς, σέ φροισαϊσμούς, σέ όμαδοποιήσεις, πού έμποδίζουν τήν έγκαθίδρυση τού Εύαγγελίου της σωτηρίας στής καρδιές τών άνθρωπων...». Τέλος, άναφέρθηκε στόν πολυσύμαντο ρόλο της γυναίκας στήν Όρθοδοξη Παράδοση, ώς στελέχους τού ένοριακού έργου στήν φιλανθρωπία, τήν κοινωνική άλληλεγγύη, άκομα και τήν διάδοση τού θείου λόγου.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΣ ΤΟΜΟΣ «ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΜΑΣ»

Παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, Κληρικῶν, Πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν, ἐκδοτῶν καὶ πλήθους φίλων τοῦ Χριστιανικοῦ Βιβλίου, παρουσιάστηκε (23/11) στό Ξενοδοχεῖο «Κάραβελ», στήν Ἀθήνα, ὁ Συλλογικός Τόμος μέ τίτλο «Στά βήματα τῶν Πατέρων μας» τῶν ἐκδόσεων «Ἀρχονταρίκη». Ὁ Τόμος περιλαμβάνει τίς ἐπιστημονικές εἰσηγήσεις πού

παρουσιάστηκαν στίς γενικές Ἱερατικές Συνάξεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, κατά τό
Ἐκκλησιαστικό ἔτος 2012-2013, καὶ ἀφοροῦσαν στή
ζωή καὶ στό ἔργο τῶν Πατέρων τῆς Ἑκκλησίας. Πρῶτος
ὅμιλοπτής ἦταν ὁ Ἱεροκήρυκας Ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκης,
ὁ ὅποιος ἐπεσήμανε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι «ὁ τόμος, πού
σύμερα παρουσιάζεται, ἐμφανίζει Θεοφόρους Πατέρες,
πού ἔζησαν καθένας σέ ἄλλη περιοχή, σέ διαφορετικό χρόνο, ὑπό¹
διαφορετικές συνθήκες. Καὶ ὅμως, μῆλοσαν καὶ ἔγραψαν τέτοια καὶ τόσα
γιά τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἑκκλησία, ὡστε ἡ θεολογία τους δέν
εἶναι περιγραφική ἀλλά εἶναι συνθετική. Συντονιστής πάλι τό Πλεῦνα τό
Ἄγιον. Ἡ εἰκόνα τῆς θεολογίας πού συνδημιούργησαν καλεῖται

‘Ορθόδοξη Πατερική Παράδοσις. Εἶναι αὐτό πού καλοῦμε συμφωνία τῶν Πατέρων, *consensus patrum...*». Ἐπόμενος
ὅμιλοπτής ἦταν ὁ κ. Κωνσταντίνος Κορναράκης, Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ὁ
ὅμιλοπτής ἐπεσήμανε τόν κίνδυνο τῆς στατικῆς ἐρμηνείας τῶν Πατέρων, ἡ ὅποια τούς τοποθετεῖ σέ ίδεολογικές
πλατφόρμες, πού καθηλώνουν τά κείμενά τους σέ μια ἄγονη μεταγλώττιση. Τίνι ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ.
Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὅποιος εὐχαρίστησε τούς ὅμιλοτές καὶ ὄλους τούς ἐκλεκτούς εἰσηγητές τῶν
Ἱερατικῶν Συνάξεων.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΙΤΡΟΥΣ

Στήν Ἱερά Μητρόπολη Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος βρέθηκε ὁ
Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος (24-25/11), προσκεκλημένος
τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου κ. Γεωργίου, προκειμένου νά συμμετάσχει στή
λατρευτικές ἐκδηλώσεις, πρός τιμήν τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ

Πανσόφου Νύμφης τοῦ
Χριστοῦ Αἰκατερίνης,
Πολιούχου τῆς
Κατερίνης. Ἀνήμερα τῆς
ἐόρτης τελέστηκε
Ἀρχιερατικό
Συλλείτουργο στόν Ἱερό²
Καθεδρικό Ναό τῆς Θείας
Ἀναλήψεως Κατερίνης,
προεξάρχοντος τοῦ κ.
Ἰγνάτιου,
συλλείτουργούντων τοῦ
Θεοφίλεστάτου

‘Ἐπισκόπου Ἀμορίου κ. Νικηφόρου καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους
κ. Γεωργίου. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε στή
ἐπίκαιρο Εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς αἵμορροούστης. Τόνισε τήν σημασία
τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς γιά τήν ἐποκή μας. Σπή συνέχεια, μῆλοσε γιά
τόν βίο τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, τονίζοντας ὅτι, ἂν καὶ ἦταν πάνσοφη,
πλούσια καὶ καλλιεπής, ἀπαρνήθηκε ὅλα τα γήινα κι ἔφτασε στόν Σωτῆρα
Χριστό, ἀγγίζοντάς Τον, ώς ἄλλη αἵμορροούσα.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ

‘Ἀκόμα μία φορά ἡ Ἱερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου Ἅγιου Ὁρους
στέκεται ἀρώγος καὶ συμπαραστάτης τοῦ κοινωνικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ
ἔργου τῆς Τοπικῆς μας Ἑκκλησίας, σέ αὐχμηρούς καιρούς κρίσης καὶ
ἀνέχειας. Μέ πρωτοβουλία τοῦ

Καθηγουμένου τῆς Ἀρχιμ.
Ἐφραίμ, ἀπέστειλε στήν Ἱερά³
Μητρόπολη Δημητριάδος ἔνα
τόνο (1000 kg) πουλερικῶν,
εἰδικῶς δέ στό Κέντρο Σίτισης
τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
‘Άγιου Νικολάου Βόλου «ΔΟΣ
ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ» πεντακόσια
(500) κιλά πουλερικῶν, σέ μία
ἰδιαιτέρως κρίσιμη καμπή τῆς
λειτουργίας τοῦ Κέντρου, κατά
πήν όποια οἱ εἰσφορές σέ
χρήματα καὶ εἶδος, ἔχουν μειωθεῖ
κατά πολὺ, ἐνῶ, ἀντιθέτως, οἱ

ἀνάγκες τῶν συμπολιτῶν μας ἔχουν αὐξητική πορεία. Ο Σεβ.
Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος καὶ ἡ Τοπική μας Ἑκκλησία εὐχαριστοῦν
εὐγνωμόνως τήν Ἱερά Μονή Βατοπαιδίου γιά τήν πολυσήμαντη στήριξη
καὶ βοήθειά της καὶ εὐχονται οἱ πρωτοβουλίες της νά βροῦν μιμπές.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2015 ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Διατίθενται
ἀπό τό βιβλιοπωλεῖο “ΛΥΧΝΟΣ”
στό Βόλο
καὶ ἀπό ὅλες τής ἐνορίες
τής Ι. Μητροπόλεως Δημητριάδος.

ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΝΑΟ Η ΤΙΜΙΑ ΚΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΦΑΝΑΡΙΟΥ

Μέ ίδιαίτερη συγκίνηση ή Τοπική μας Ἐκκλησία ύποδεχθηκε (27/11) τὴν Τιμία Κάρα τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Σεραφείμ, Ἐπισκόπου Φαναρίου τοῦ Θαυματουργοῦ, προερχομένη ἀπό τὴν Ἱερά Μονή

Παναγίας Κορώνης.
Τὴν Τιμία Κάρα
ἐκόμισε ὁ Σεβ.
Μητροπολίτης
Θεοσαλιώτιδος &
Φαναριοφεροτάλων κ.
Τιμόθεος, προκειμένου
ὁ Ἱερός Κλῆρος καὶ
πιστός λαός τῆς
περιοχῆς μας νά
τύχουν τῆς χάριτος καὶ
τῶν εὐλογιῶν τοῦ

μεγάλου Ἅγιου τῆς Θεοσαλικῆς γῆς. Τὴν Τιμία Κάρα ύποδεχθηκε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ἐπικεφαλῆς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ καὶ ἀμέσως σχηματίστηκε λιτανευτική πομπή, ἥ οποία, κατευθύνθηκε στὸν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἅγιου Νικολάου Βόλου, ὅπου τελέστηκε ὁ Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. κ. Τιμόθεου. Σπίν προσφώνηστή του ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος ἔξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ὑψίστη τιμὴν τῆς ἐνταῦθα ἐλεύσεως τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου, ἐνῶ ὁ Σεβ. κ. Τιμόθεος εὐχαρίστησε γιὰ τὴν θερμὴ ύποδοχήν καὶ ἀναφέρθηκε στὸν βίο τοῦ Ἅγιου Σεραφείμ, ἐπισημαίνοντας ὅτι τόσο Ἐκεῖνος, ὅσο καὶ ὅλοι οἱ Ἅγιοι συνιστοῦν τά σπουδεῖα ἐνόπιτας τῶν πιστῶν μέσα στὴν Ἐκκλησία, εἶναι ὀδοιποίες πνευματικῆς ζωῆς, ἀγίασμοῦ καὶ σωτηρίας.

ΤΑΜΕΙΟ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΜΑΣ

Σπίν προσπάθειά της νά διαφυλάξει τὸν λαό τοῦ Θεοῦ ἀπό τὸν κίνδυνο τῶν αἰρέσεων καὶ τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν, ἥ Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος δημιούργησε σπίν ιστοσελίδα τῆς www.imd.gr ἵνα διαδικτυακό Ταμεῖο Ἀντιαιρετικῶν κειμένων, μέ τίτλο «Ἀντιαιρετικά», στὸ ὄποιο οἱ ἐνδιαιφερόμενοι θά μποροῦν νά προσφεύγουν γιά νά ἐνημερωθοῦν γιὰ μία σειρά αἵρετικῶν ὅμάδων καὶ κινήσεων, ὅπως: Χιλιασμός, Πεντηκοστιανοί, Σατανισμός, Σαπεντολογία, Νεοπαγανισμός, Νέα Ἐποχή, Μασωνία κ.ἄλ. Ὁ διαδικτυακός αὐτός χῶρος θά ἐμπλουτίζεται διαρκῶς μέ νέα στοιχεῖα καὶ κείμενα, ἀποκαλυπτικά του διαβρωτικοῦ καὶ καταστροφικοῦ ἔργου τῶν αἰρέσεων.

ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΤΥΠΙΚΟ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Πραγματοποίθηκε, μέ επιτυχία, ἥ διημερίδα γιά θέματα Λειτουργικοῦ Τυπικοῦ (8-9/11) στὸ Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας καὶ στὸ Πν. Κέντρο τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως, ἀντιστοίχως, μέ φορέα διοργάνωσης τὸν Σύνδεσμο Ἱεροψαλτῶν Βόλου «Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης».

Προσκεκλημένος εἰσηγητής

ἵταν ὁ Δρ Διονύσιος
Μπιλάλης- Ἀνατολικιώτης,

Μουσικολόγος-

Τυπικολόγος, Διδάκτωρ τῆς
Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν,
ἐπιμελητής ἐκδόσεως τῶν
«Διπτύχων» τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἐλλάδος. Ὁ ὄμιλος
πραγματοποίησε δύο
εἰσηγήσεις μέ θέματα

«Δυσκολίες στό

Ἐκκλησιαστικό Τυπικό (καθημερινές λειτουργίες, προεόρτια, μεθέορτα)»
καὶ «Ἐσφαλμένες λειτουργικές συνήθειες». Ἀκολούθησε ἐποικοδομητικός

διάλογος μέ τούς συμμετέχοντες Κληρικούς καὶ Ἱεροψάλτες, ἐνῶ ὁ Σεβ.

Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τὸν ὄμιλο γιὰ σύνολη τῶν
προσφορά του στὰ λειτουργικά πράγματα τῆς Ἐκκλησίας μας, κυρίως στὸν
διαμόρφωση τῶν Τυπικῶν διατάξεων, ἐνῶ τόνισε τὸν σπουδαιότητα τῆς
Λειτουργικῆς τάξης, πρός τὴν ὄποια ὀφείλουν νά ἔχασκοῦνται καὶ
προσφρόντος τόσο οἱ Ἱεροψάλτες ὡσα καὶ οἱ Κληρικοί.

«Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, δτὶ Χριστός ἐτέχθη...»

Ἄγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καὶ παιδιά μου,

Δοξάζουμε τὸν Ἅγιο Θεό, διότι μᾶς ἀξίωσε καὶ ἐφέτος νά ὑποδεχθοῦμε τὴν παγχαριμόσυνη ἐορτή τῆς Θείας ἐν σαρκὶ Γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ Του καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸν εὐχαριστοῦμε, διότι δέν βδελύχθηκε τὴν ἀνομία καὶ ἀποστασία μας, ἀλλά ἥρθε καὶ πάλι νά φέρει στὸν κόσμο, στὴν πατρίδα, στὴν οἰκογένεια καὶ στὴν καρδιά μας τὰ θεῖα δῶρα τῆς Ἅγιας Ἐνανθρωπήσεως Του. Μέσα στὴ ταραχή τῶν κοσμικῶν ἐορτασμῶν, μέσα στὴ δίνη τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἐλάτε νά ὑποδεχθοῦμε τὸν Κύριο μέ καρδιές καθαρισμένες ἀπό τὸ λουτρό τῆς μετάνοιας, πληρωμένες ἀπό τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπόνια γιὰ τοὺς γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους πλησίον μας, στολισμένες μέ τὴ χάρη τῶν Ἅγιων Μυστηρίων. Τότε θά ζήσουμε τὸ γεγονός τοῦ Ἐρχομοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ. Τότε θά ψάλλουμε: «Χριστός γεννᾶται». Γιατί μέσα μας θά ἔχει γεννηθεῖ ὁ Κύριος τῶν πάντων. Ἄμην!
Εὕχομαι πατρικῶς στὸν καθένα ξεχωριστά τὴν μοναδική βίωση αὐτῆς τῆς ἰδιαίτερης, προσωπικῆς συναντήσεως μέ τὸν Γεννηθέντα Χριστό.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ!

Μέ θερμές πατρικές εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΜΑΣ

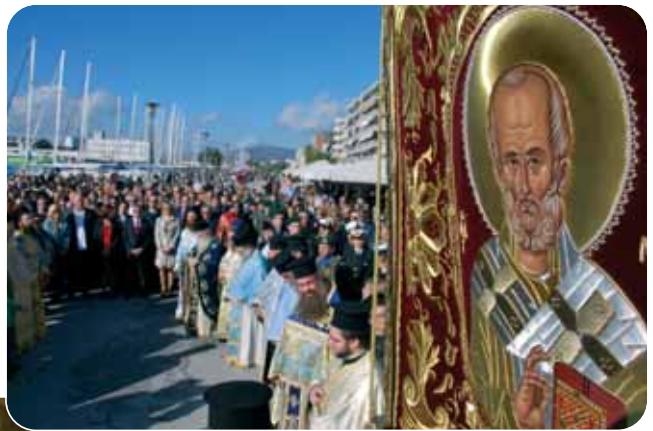
Μέ τίν δέουσα λαμπρότητα καί ἕροπρέπεια ἡ Τοπική Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος καί ἡ πόλη τοῦ Βόλου τίμοσαν τὸν μνῆμην τοῦ Πολιούχου τους Ἀγίου Νικολάου, τοῦ Προστάτου τῶν ναυτικῶν μας, τοῦ Ἀγίου τῶν θαλασσῶν. Ἐπίκεντρό του ἐορτασμοῦ ἦταν ὁ περιώνυμος καί μεγαλοπρεπής Μητροπολιτικός Ναός τοῦ Βόλου, ὃπου τὴν παραμονή τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος, ὁ ὅποιος κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο, συγχοροούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου καί Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου.

Ο λαός τοῦ Βόλου, μέχενται καὶ εὐλάβεια, κατέκλυσε τὸν Ναό καί τὸ προαύλιο του, ἀποδεικνύοντας τὰ αἰσθήματα βαθιᾶς τιμῆς καί ἀγάπης πρὸς τὸν Ἀγίο Νικόλαο, πρὸς τὸν ὅποιο ἄπαντες προσβλέπουν μέχενται καὶ προσδοκίες γιὰ τὴν ὑπέρβαση τῶν δυσκολιῶν καί τῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς. Ἀνήμερα τῆς ἔορτῆς τελέστηκε ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου, ὁ ὅποιος κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βελεστίνου κ. Δαμασκηνοῦ, Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος καί Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος καί τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Νικολάου στούς κεντρικούς δρόμους τῆς πόλης, μέχενται κατάληξη τὴν παραλία, ὅπου, κάτω ἀπὸ τὸν καταγάλανο Βολιώτικο οὐρανό, τελέστηκε ἡ Ἀρτοκλασία καί ὁ Σεβ. κ. Ἰγνατίος ἀπούθυνε τὸν καθιερωμένο ἔόρτιο Χαιρετισμό, ἀναλύοντας τὴν ἔννοια τοῦ ὄνδρατος «Νικόλαος», ποὺ σημαίνει «νίκη τοῦ λαοῦ». Στὸ ἐρώτημα «ποιός λαός εἶναι αὐτός ποὺ νικᾷ, πού ἀξίζει τὴν νίκην», ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέφερε ὅτι «εἶναι ὁ λαός ποὺ ἔχει ἀκλόνητη πίστη, ἀπὸ τὴν ὥποια μπορεῖ νά ἀντλεῖ κουράγιο καί δύναμην. Πίστη στὸν ἀλλήθεια πού εἶναι ὁ Χριστός. Ο λαός πού ἔχει ἐνοποιό δύναμην τὴν πίστη καί τὴν παράδοσί του μπορεῖ νά εἶναι νικητής λαός καί αὐτό τὸ ἀποδεικνύει περίτρανα ἡ ιστορία... Νικηφόρος λαός εἶναι ὁ ἀλληλέγγυος λαός, πού ἔχει νά μοιράζεται, νά εἶναι δίκαιος, νά διεκδικεῖ τὸ δίκαιο. Αὐτός ὁ λαός δίδει, στὶς μέρες μας, τὸν μάχην τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς προσφορᾶς καί τῆς θυσίας, μία μάχη πού ἔχει κερδίσει... Νικηφόρος λαός εἶναι αὐτός πού ἐμπιστεύεται ἐντιμους ἄρχοντες, πού ἐμπιστεύεται τὴν ἔξουσία σ' αὐτούς πού κάνουν τὸν καθῆκον τούς ἀπέναντί του. Δυστυχῶς, πολλές φορές ὁ λαός διαφεύδεται καί ἀπογοπεύεται, ἀλλά ἔχει τὶς κρίσιμες στιγμές πῶς πρέπει νά σταθεῖ καί ν' ἀναδείξει ἀνθρώπους ἄξιους τῆς ἀποστολῆς τους... Νικηφόρος λαός εἶναι αὐτός πού ὑπερασπίζεται τὴν εἰρήνην, πού δέν ἔχει ξενοφοβικά σύνδρομα, πού δέν ξεχωρίζει τοὺς ἀνθρώπους, πού σέβεται τὸν κάθε ἀνθρώπο, ὃς ζωντανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ... Αὐτές τὶς ἀλλήθειες διδάσκει στοὺς αἰῶνες ὁ Ἀγιος Νικόλαος μέ τὸ ὄνομα, ἀλλά καί τὸ ἔργο του καί ἀποτελεῖ πιγή ἔμπνευστης γιά ὅλους

μας...». Τέλος, ὁ κ.

Ιγνάτιος εὐκήθηκε «νά φανοῦμε ἀντάξιοι τῶν περιστάσεων, λαός καί ἄρχοντες, γιατί σφραγίζουμε τὴν ἐποχή μας, μέ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς μας καί μέ τὶς ἀποφάσεις μας».

Ἄξιζει νά σημειωθεῖ ἡ συμμετοχή πολλῶν Κληρικῶν ἀπὸ τὶς ἐνορίες τοῦ Βόλου καί τῆς Νέας Ιωνίας στὴν Πανήγυρη, τὴν ὥποια κόσμησαν καί χρωμάτισαν

μέ τὴν ἀπόδοσί τους οἱ δύο πολυπλοθεῖς Ἱεροψαλτικοί χοροί, ὑπὸ τὴν δ/νση τοῦ Πρωτοψάλτου Μιχαήλ Μελέπη καί τοῦ Λαμπαδαρίου Εὔσταθίου Γραμμένου.

Τέλος, στὴν Ἱερά Πανήγυρη συμμετεῖχαν οἱ Βουλευτίνες Μαγνοίας Ζέττα Μακρή καί Μαρίνα Χρυσοβελώνη, ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κώστας Ἀγοραστός, ὁ Δήμαρχος Βόλου Ἀχιλλέας Μπέος, Ἐκπρόσωποι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, τῶν Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν καί Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

«Η οίκογένεια είναι τό πρώτο και μεγάλο θύμα...»

Διεθνής-Διαχριστιανική Συνάντηση για την οίκογένεια στην Εύρωπη πραγματοποιήθηκε (22/11) από την Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος, με θέμα «**Χριστιανοί της Εύρωπης και σύγχρονα ηθικά διλήμματα**» και σ' αυτή συμμετείχαν ό. Σεβ. Μητροπολίτης Ἰλίου, Ἀχαρνῶν & Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρας, ὁ Σεβ. Καθολικός Ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας, Ζακύνθου & Κεφαλληνίας κ. Ιωάννης, ὁ Ποιμένας της Ἐλληνικῆς Εὐαγγελικῆς Κοινότητας Βόλου Αἰδ. **Μελέπιος Μελεπάδης**, ειδικοί επιστήμονες και έκπροσωποι των Ρωμαιοκαθολικῶν και Εὐαγγελικῶν κοινοτήτων από διάφορα μέρη της Ελλάδας.

Την Συνάντηση χαιρέτισε ὁ Σεβ. Καθολικός Ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας κ. Ιωάννης, ὁ οποίος τόνισε ότι τέτοιου είδους συναντήσεις «μποροῦν νά γίνουν ύποδειγμα για την πορεία τοῦ διαλόγου μεταξύ των Ἑκκλησιῶν μας... πού σήμερα βρίσκεται σέ μία φάση κόπωσης και μερικές φορές μοιάζει νά οδηγεῖται σέ τέλμα...». Ἀκολούθησε ὁ Χαιρετισμός τοῦ Ποιμένος της Ἐλληνικῆς Εὐαγγελικῆς Κοινότητας Βόλου Αἰδ. **Μελέπιον Μελεπάδην**, ὁ οποίος σημείωσε ότι «ὁ ἐπαναπροσδιορισμός τοῦ γάμου ἀκολουθεῖται καὶ μέ την διά νόμου ἐπιβολή τῶν διαφόρων νέων γαμήλιων προσδιορισμῶν, ἀπέναντι τῶν ὅποιών ἡ Ἑκκλησία δέν μπορεῖ νά μεινεί ἀπαθής...». Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάπος ἐπεσήμανε ότι «ἡ οίκογένεια είναι τό πρώτο και μεγάλο θύμα τῆς κατάστασης πού ἔχει διαμορφωθεῖ σήμερα στην Εύρωπη. Ἐχοντας ἀποδέσει το Χριστιανικό της υπόβαθρο, πολιορκεῖται, μέ ἀπίστευτη δυναμική, ἀπό νεοφανεῖς νοοτροπίες, πού τείνουν ὄντολογικά νά την ἀλλοιώσουν και τελικά νά την ἔξαφανίσουν...».

Πρώτος όμιλοπής ἦταν **Πρωτ. Ιωάννης Σκιαδαρέσος**, Ἀναπληρωτής Καθηγητής της Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., πού ἀνέπτυξε τό θέμα «**Βίβλος και Οίκογένεια**». Ἀναφέρθηκε στόν μυστηριακό χαρακτήρα τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, στήν οίκογένεια και στήν ζωή της στήν Π.Δ., στόν Γάμο και στήν Οίκογένεια στήν Κ.Δ., ὅπου παραπήρησε ότι «ὁ γάμος τρέφεται, συντρέπεται και αὐξάνει ὅχι μέ την τήρηση τύπων θρησκευτικῶν, ἀλλά μέ οὐσιαστική συμμετοχή στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ διά τῆς Θείας Εὐχαριστίας».

Ἀκολούθησε ἡ εἰσήγηση τοῦ κ. **Francesco Belletti**, Δ/ντη τοῦ CISF, (Διεθνούς Κέντρου για Οίκογενειακές Σπουδές) και Προέδρου τοῦ Ἰταλικοῦ Φόρουμ τῶν Οίκογενειακῶν Ἐνώσεων, μέ θέμα: «**Οίκογενειακές πολιτικές σε Εύρωπαικό έπιπεδο: μία πρόκληση γιά την οίκογενειακή άναπτυξη**». Ὁ όμιλοπής μίλησε γιά τήν διαφράγματα στήν νομοθεσίαν γιά τήν Οίκογένεια στά Εύρωπαικά κράτη, «πού εὐθέως προκαλοῦν τήν ἴδια τή μονιμότητα τῆς φυσικῆς (ἢ παραδοσιακῆς) οίκογενείας». Ἀκολούθησε ἀναφορά του στήν μετάλλαξη τῆς μορφῆς τῆς οίκογένειας στό ἄμεσο μέλλον και ἐπεσήμανε δύο ὅρους: α) «Οίκογενειακή Ενδυνάμωση: είναι ἔνας τρόπος ἐργασίας μέ

οίκογένειες, ἐνεργοποιώντας τά μεμονωμένα ἄτομα, ἀναπτύσσοντας τή συνείδησή τους γιά τίς ικανότητές τους και διατηρώντας τήν δυνατότητά τους νά ἀποκτήσουν ἔλεγχο ἐπί τῶν ἐπιλογῶν τους...». β) «Οίκογενειακή Ἐνσωμάτωση, πού σημαίνει ότι ἡ οίκογένεια γίνεται ἀκόμη πιο κεντρική ὡς κριτήριο καλῆς ἐργασίας στήν πολιτική και διοίκηση, μέσω τοῦ προσδιορισμού τῶν ἐπιπτώσεων γιά τήν οίκογένειες κάθε σχεδιαζόμενης δράσεως, κάνοντας τήν οίκογενειακής ἀνσυγχώμησης μιά ἀναπόσπαστη διάσταση τοῦ σχεδιασμοῦ, ὑλοποίησης, παρακολούθησης και ἀξιολόγησης τῶν πολιτικῶν δράσεων».

Τρίτος όμιλοπής ἦταν ὁ κ. **Εμμανουὴλ Τουφεκῆς**, Θεολόγος, Δ/ντης Ὀργανισμοῦ «Ἀγάπη», μέλος τοῦ Εύρωπαικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ «Οίκογενειακή ζωή», ὁ οποίος μίλησε μέ θέμα: «**Η Χριστιανική Προσέγγιση στή Συμβουλευτική Γάμου**». Ὁ κ. Τουφεκῆς παραπήρησε ότι «Ἐν μέσῳ ὅλων τῶν πληγμάτων πού δέχεται σήμερα ὁ θεσμός τοῦ γάμου, ἡ Ἑκκλησία καλεῖται νά διατηρήσει και νά ἀναπτύξει ἀκόμη περισσότερο τήν ποιμαντική συμβολή τῆς στήν συμβουλευτική γάμου, ἐστιάζοντας περισσότερο στά χριστιανικά στοιχεῖα πού ὁ κόσμος μας ἔχει τόσο ἀνάγκη, ὥστε νά καταφέρει νά ἀποκαταστήσει τό γάμο ὅσο τό δυνατό κοντύτερα σέ αὐτό πού ὁ Θεός τόν προόρισε».

Ἀκολούθησε ἡ εἰσήγηση τοῦ **Πρωτ. Βασιλείου Καλλιακάνη**, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., μέ θέμα: «**Σύγχρονα βιοηθικά προβλήματα στό Γάμο**». Ὁ π. Βασιλείος ἐπεσήμανε ότι «ὁ θεσμός τοῦ γάμου, μέ τής νέες ἀντιλήψεις τῆς νεωτερικότητας, ἀπογνωμάθηκε ἀπό τό μυστηριακό και κοινωνικό του χαρακτήρα και ἔγινε ιδιωτική υπόθεση». Ἀναφέρθηκε σέ κορυφαία ἀλληλομάτικά, ὅπως ἡ ἔτερολόγη ἐξωστασιακή γονιμοποίηση, ἡ διεκδίκηση νίοθεσίας τέκνων ἀπό ὄμοφυλα ζευγάρια, οἱ μονογονεῖκες οίκογένειες, ἡ γονιμοποίηση ἀπό τό σπέρμα νεκροῦ δότη, ἡ φέρουσα μητρότητα κ.ἄ. Μιλώντας γιά τήν ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν φαινομένων αὐτῶν, τόνισε ότι «Ἡ Ἑκκλησία πρέπει νά ἀγκαλίασει στό σύνολό της τή ζωή τῶν παιδιῶν της. Νά φροντίζει ἀκόμη και γιά τής ἀστοχίες και τά λάθη τους και νά τά μεταμορφώνει σέ εύκαιριες μετάνοιας, πνευματικῆς προκοπῆς και ἐπίγνωσης τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ». Ὁ π. Βασιλείος κατέληξε μέ τήν ἐπισήμανση ότι «Ἡ Ἑκκλησία δέν ἐμποδίζει τήν ἐπιστήμην στό ἔργο της, ἀλλά ἐπισημαίνει πήν ἐνδεχόμενη ἀλαζονεία της και τήν ἀνθρωποκεντρική της αὐτάρκεια. Παράλληλα, ἔχει χρέος νά ὑπενθυμίζει τούς κινδύνους πού συνεπάγεται ἡ ἀσύνετη ἐφαρμογή τῶν νέων ἐπιστημονικῶν δεδομένων γιά τόν ἀνθρωπο...».

Ἀκολούθησε διεξοδική συζήτηση πάνω στήν ἀντιμετώπιση συγκεκριμένων βιοηθικῶν διλημμάτων και προβληματισμῶν, ἐνῶ καταγράφηκε ἡ σημασία τῆς δυναμικῆς παρουσίασης τῶν Χριστιανικῶν θέσεων, πού ἔνωνται, οὔτως ἡ ἀλλως τήν Χριστιανικές Όμολογίες τῆς Εύρωπης πάνω σέ ζητήματα Γάμου και Οίκογένειας. •

